Ціна договірна

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1837 р. Помер Олександр Засядько, винахідник-артилерист. Створив бойові порохові ракети. ■ 1853 р. Російські війська зайняли турецькі васальні території — Молдавію і Валахію, що стало приводом до Кримської війни. ■ 1905 р. В Одесі розпочався політичний страйк, під час якого 13—16 червня відбувся збройний виступ проти самодержавства. ■ 1920 р. На Сумщині народився Іван Кожедуб, льотчик, тричі Герой Радянського Союзу. Збив 62 ворожі літаки. ■ 1937 р. У Києві відкрився І з'їзд архітекторів України. ■ 1991 р. У столиці України відбулася наукова конференція «Історичні традиції національної символіки».

Хоч гусь свині і не товариш

▼ 8—9

Курінь: Ініціатива знизу

▼ 13

ПЕРЕДПЛАТА-2002

Таланить директорові на призи

Дві тисячі херсонців передплатили місцеві та центральні видання у День передплатника, що пройшов у всіх відділеннях зв`язку обласного центру. Справжнє свято відбулося на головному поштамті. Кожне видання представляло свою «візитку». Від «Голосу України» прозвучав відомий всій країні гімн газети.

Передплатники стали володарями пам`ятних сувенірів, подарунків. Окремим пощастило виграти спеціальні призи відділу передплати. А один із призів від газети «Булава» — настільний годинник — дістався директорові Херсонського поштамту Михайлу Рудику, котрий того дня передплатив одразу кілька видань. До речі, Михайло Григорович — постійний передплатник і нашої газети. Був переможцем розіграшу — як приз від «Голосу України» виграв пральну машину «Таврія», **повідомляє наш власний кореспондент Алла БРУСИЛОВА.**

Я ВАМ ПИШУ...

Дякуємо за хліб духовний

Ми, інваліди Великої Вітчизняної війни Ленінградського району столиці, висловлюємо глибоку подяку нашому постійному добродійнику — директорові Київського хлібокомбінату № 12 Віталію Малиновському. Маючи добре серце, він безкоштовно передплатив інвалідам війни І та ІІ груп 30 примірників «Голосу України».

Глибокошановний Віталію Васильовичу, зичимо Вам та Вашій родині доброго здоров'я, щасливого та мирного довголіття, здійснення заповітних мрій. А в колективі хлібокомбінату хай завжди панує атмосфера дружби й теплоти, злагоди, добра.

Б. БОРТНИК, Є. СИНЯВСЬКИЙ,
за дорученням інвалідів війни.

ОФІЦІЙНО

Парламентські портфелі розподілено

Ранкове і денне засідання 6 червня

Ранкове засідання Верховної Ради тривало лише п'ять хвилин. На його початку Голова Верховної Ради Володимир Литвин поінформував, що ввечері і вранці відбулися консультації керівників фракцій та депутатів, які бажали взяти участь у засіданні. За словами Володимира Литвина, питання розподілу комітетів, посад голів та перших заступників практично вирішено. Утім, за пропозицією керівників фракцій, оголосили перерву до 12.30 для того, щоб провести засідання фракцій і остаточно погодити всі питання. Голова Верховної Ради привітав народних депутатів В'ячеслава Кириленка та Тараса Стецьківа з днем народження.

Після перерви було винесено на голосування узгоджений проект постанови про обрання голів, перших заступників голів комітетів та голови і заступника голови спеціальної комісії з питань приватизації. 235 народних депутатів підтримали таке рішення. Отож керівництво Верховної Ради сформовано.

У роботі парламенту оголошено перерву до вівторка.

(Закінчення на 2-й стор.).

Про поглиблення співпраці

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин і спікер Держдуми РФ Геннадій Селезньов обговорили по телефону питання інтеграції законодавств України, Росії та Білорусі в частині їх зближення в економічній сфері, а також пропозицію про зустріч у Брянську керівництва парламентів трьох країн, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

НЕ ШУКАЙТЕ НАЦІОНАЛЬНУ ІДЕЮ, ЯК ЦВІТ ПАПОРОТІ

Кадр з фільму «Молитва за гетьмана Мазепу».

Минулого місяця напередодні Дня Києва у столиці біля Міжнародного центру культури і мистецтв (колишній Жовтневий палац) було закладено Алею зірок. Перші чотири пам'ятні восьмикутні зірки «запалено» на честь лауреатів загальноукраїнської акції «Зірки України»: народної артистки України Євгенії Мірошниченко (номінація «Зірка українського мистецтва»), 17-разової чемпіонки світу зі спортивної гімнастики Лариси Латиніної (номінація «Зірка українського спорту»), народних артистів України Василя Зінкевича (торішнього лауреата) і Софії Ротару (номінація «Зірка української естради»).

(Закінчення на 12-й стор.).

У НОМЕР

***

На Придесенні, в Кувечичах, розпочалася національно-патріотична акція «Честь і слава Чернігівщини та її людям», присвячена 200-річчю губернії та 70-літтю області. Учасники згадали славні й сумні сторінки села, зокрема спалення його під час Великої Вітчизняної війни, відбудову в післявоєння, ознайомилися з виставкою місцевих старожитностей. Під час заходу відбувся концерт. Завітали на свято і спортсмени Чернігівського спортивно-технічного клубу.

Далі естафета пройде селами Козелецького, Куликівського, Ічнянського та інших районів області й фінішує у жовтні при відзначенні ювілейних дат, **повідомляє наш власний кореспондент Сергій ПАВЛЕНКО.**

***

Без даху над головою залишилися районне управління юстиції, його виконавча служба та державна нотаріальна контора в Радомишлі. Пожежний варті довелося кликати на допомогу колег з державного лісомисливського господарства. Документи вдалося врятувати. Але не всі. Найбільше постраждала виконавча служба — разом з меблями та оргтехнікою згоріли заяви позивачів, техпаспорти на вилучені автомобілі тощо. А причина пожежі — нехтування елементарними правилами: навіть «жучки» замість запобіжників використовували, не кажучи вже про інше, **повідомляє наш власний кореспондент Олексій КАВУН.**

***

Місцевий збір за проїзд територією Волині транспорту, що прямує за кордон, встановили депутати Волинської обласної ради. Відтак за перетин митної зони іноземні перевізники платитимуть за вантажівку чи автобус гривневий еквівалент від 3 до 30 доларів залежно від виду транспорту. Для співвітчизників сума збору значно менша. Щодоби через митницю краю, який межує з Польщею та Білоруссю, проходить щонайменше 15 тисяч транспортних засобів, **повідомляє наш власний кореспондент Роман ЖИЖАРА.**

У Києві зареєстровано найнижчий у країні рівень безробіття

ПОЛІТИКА

Парламентські портфелі розподілено

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

(Початок на 1-й стор.).

Прийнято постанову про обрання голів і перших заступників голів комітетів Верховної Ради України IV скликання, створення Спеціальної контрольної комісії з питань приватизації, обрання голови і першого заступника голови цієї комісії та призначення керівника Апарату Верховної Ради України. Отже, головою Комітету з питань правової політики обрано Василя Онопенка (перший заступник — Микола Оніщук), Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування — Анатолія Матвієнка (Віктор Слаута), Комітету з питань соціальної політики та праці — Василя Хару (В'ячеслав Кириленко), Комітету з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства — Миколу Поліщука (Михайло Лобода), Комітету з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму — Катерину Самойлик (Равіль Сафіуллін), Комітету з питань науки і освіти — Станіслава Ніколаєнка (Ігор Юхновський), Комітету з питань культури і духовності — Леся Танюка (Павло Мовчан), Комітету з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій — Станіслава Гуренка (Володимир Демьохін), Комітету з питань бюджету — Петра Порошенка (Людмила Супрун і Валерій Коновалюк), Комітету з питань фінансів і банківської діяльності — Сергія Буряка (Віктор Капустін і Василь Цушко), Комітету з питань промислової політики і підприємництва — Юрія Єханурова (Вадим Гуров), Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки — Андрія Клюєва (Микола Мартиненко), Комітету з питань будівництва, транспорту і зв'язку — Валерія Пустовойтенка (Анатолій Льовін і Станіслав Довгий), Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин — Івана Томича (Василь Калінчук), Комітету у закордонних справах — Дмитра Табачника (Олег Грачев), Комітету з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків чорнобильської катастрофи — Івана Різака (Іван Заєць), Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності — Володимира Мойсика (Олександр Бандурка), Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією — Володимира Стретовича (Іван Верниндубов), Комітету з питань національної безпеки і оборони — Георгія Крючкова (Борис Андресюк), Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради України — Валентина Матвєєва (Василь Гаврилюк, Сергій Сас), Комітету з питань свободи слова та інформації — Миколу Томенка (Сергій Правденко), Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин — Геннадія Удовенка (Микола Шульга), Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів — Петра Цибенка (Валерій Альошин), Комітету з питань європейської інтеграції — Бориса Тарасюка (Олег Зарубінський).

Головою Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації обрали Валентину Семенюк, а першим заступником — Людмилу Кириченко. Керівником Апарату Верховної Ради України призначили Валентина Зайчука.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА, Олександра КЛИМЕНКА.

А крейсер не пливе

Одним з основних питань, які вирішувалися під час робочої поїздки до Миколаєва Прем'єр-міністра України Анатолія Кінаха, був розгляд варіантів добудови крейсера «Україна». Разом з А. Кінахом у місті корабелів побував посол Росії в Україні Віктор Черномирдін. Технічна готовність судна становить 95 відсотків, за своїми тактико-технічними даними «Україна» істотно впливатиме на баланс сил у світі. Тому діалог вели в контексті міжурядової угоди 1993 року, яка зобов'язує не вирішувати в односторонньому порядку питання стосовно об'єктів військової техніки, зокрема і морської. Корабель будують уже понад десять років, що призводить до великих економічних втрат. До того ж є думка, що Україні крейсер такого класу взагалі не потрібен.

З приводу ситуації на Миколаївському глиноземному заводі А. Кінах зазначив: підприємство працює стабільно, виконує зобов'язання перед бюджетом і колективом. А ситуація на світовому ринку алюмінію наприкінці року, за прогнозами, має поліпшитися. Уряд теж вживає певних заходів. Відкореговано умови приватизації, терміни виходу виробництва на річний показник —1 млн. 300 тисяч тонн глинозему, розв`язуються проблеми будівництва шламосховища.

Анатолій РОМАНЮК.

Миколаїв.

У НОМЕР

Уряд подав програму

Кабінет Міністрів подав на розгляд Верховної Ради проект програми діяльності уряду. Про це вчора під час засідання ради Українського союзу промисловців і підприємців повідомив Прем'єр-міністр Анатолій Кінах. Це перша програма, яку розробив його уряд. Документ розраховано на період до 2004 року, але зрозуміло, що, у разі зміни уряду, розроблятиметься нова програма.

Розкажуть, хто патріот

Уряд після виборів 31 березня дійшов висновку, що потрібно відновлювати і закріплювати таку складову політики держави, як державна пропаганда та агітація. Про це, за повідомленням УНІАН, сказав Прем'єр-міністр Анатолій Кінах. За його словами, треба роз'яснювати, що таке справжній патріотизм, хто працює на інтереси суспільства і держави, а хто — заради власних амбіцій, вузькокорпоративних і вузькополітичних інтересів.

АКТУАЛЬНО

До співробітництва з НАТО

У рамках реалізації Державної програми співробітництва України з НАТО на 2001—2004 роки, що затверджена Указом Президента України у січні минулого року, у Державному комітеті зв'язку та інформатизації України створено відділ із співробітництва з НАТО у складі Управління міжнародних зв'язків та європейської інтеграції.

Налагодженню прямих контактів з відповідними структурними підрозділами НАТО сприяло проведення за участю представників Комітету планування цивільного зв'язку НАТО з різних країн, фахівців Держкомзв'язку, МНС України та ВАТ «Укртелеком» спільної презентації Адміністрації зв'язку і радіочастот України та «Укртелекому» для делегації офісу цивільного зв'язку НАТО в Україні. Нинішнього року делегація Держкомзв'язку перебувала з візитом у штаб-квартирі НАТО в Брюсселі. Проведено зустрічі з керівництвом Агенції С3 та представниками керівного складу інших агенцій, обговорено широке коло питань зі співробітництва в галузі телекомунікаційних та інформаційних систем, зокрема щодо гармонізації стандартів, впровадження спільних підходів у швидкому реагуванні в надзвичайних ситуаціях, планування та управління радіочастотним спектром, управління національними телекомунікаційними та інформаційними мережами. Учасники делегації взяли участь у роботі четвертого щорічного симпозіуму НАТО з партнерами «Реалізація політики у галузі С3 (командування, управління та консультацій)», на якому розглядалися, зокрема, питання захисту інформаційного середовища у міжнародному вимірі, безпеки інформаційних мереж, впровадження нових інформаційних та комунікаційних технологій.

У квітні нинішнього року національний координатор з питань співробітництва України з НАТО у галузі телекомунікаційних та інформаційних систем Володимир Коляденко у складі офіційної делегації національних координаторів співробітництва України з НАТО на чолі з головою Державної міжвідомчої комісії, секретарем РНБОУ Євгеном Марчуком, здійснив візит до штаб-квартири альянсу і штабу Верховного головнокомандувача Об'єднаних збройних сил НАТО в Європі. Проведено серію двосторонніх зустрічей з керівниками структурних підрозділів НАТО, обговорено перспективи та напрями співробітництва Україна—НАТО в галузі телекомунікаційних та інформаційних мереж, досягнуто попередньої домовленості щодо проведення у Києві семінару за участю експертів НАТО — для обговорення проблем взаємосумісності та інтероперабельності засобів зв'язку, мереж даних та інформаційних систем.

(Закінчення на 4-й стор.).

Конституційне звернення громадян України

Про офіційне тлумачення статті 13 Конституції України про право власності Українського народу на землю

Ми, громадяни України, у кількості 464 особи, відповідно до статті 150 Конституції України, пункту четвертого статті 13, статей 42, 43, 57, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України» звертаємося до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення статті 13 Конституції України щодо суті права власності Українського народу на землю.

Підстава для конституційного звернення.

У статті 13 Конституції України передбачено, що «земля... є об'єктом права власності Українського народу». Відповідно народ наділений правом володіти, розпоряджатися і користуватися землею.

На території міст і сіл частина земель знаходиться в зоні загального призначення та розташованих біля них охоронних зон для задоволення потреб жителів міст і сіл як земля, що знаходиться у власності Українського народу.

Згідно з частиною другою статті 13 Конституції України «кожний громадянин має право користуватися природними об'єктами права власності народу відповідно до закону».

Згідно з пунктом 1 Перехідних положень Конституції України «Закони та інші нормативні акти, прийняті до набуття чинності цією Конституцією, є чинними у частині, що не суперечить Конституції України».

Але після прийняття в 1996 році Конституції України до цього часу законодавчо не визначено, що таке право власності Українського народу на землю. Раніше в Україні такої юридичної категорії не існувало.

Незважаючи на таке положення, в Києві на Троєщині напроти будинків №№1, 1а, 16, 3, 3а, 36, 5, 5а по проспекту Маяковського, № 86 по вул. Бальзака напередодні виборів до Верховної Ради України за адресою: проспект Ватутіна, №1 попереду наших будинків з грубим порушенням екологічних та інших умов розпочалося будівництво автозаправної станції. За короткий час було зруйновано асфальтову доріжку до підземного переходу і зупинки тролейбусів та автобусів, знесено трав'яний покрив, споруджено паркан та здійснено інші роботи, які призвели до істотного порушення конституційних прав і свобод громадян та мешканців, що проживають у цьому районі.

У березні 2002 р. ми звернулися до голови Деснянської районної державної адміністрації в Києві народного депутата України А. Мокроусова про незаконність будівництва. Претензії було визнано правильними. Будівельний майданчик розібрали. На той час кандидат у народні депутати України А. Мокроусов запевнив жителів про заборону будівництва АЗС. Люди цьому повірили і заспокоїлися.

Після виборів будівництво АЗС відновилося. Незважаючи на неодноразові звернення жителів масиву до народного депутата України А. Мокроусова та до голови Київської міської державної адміністрації О. Омельченка від нової зустрічі вони відмовилися, грубо нехтуючи волю своїх виборців. Зате організатор забудови автозаправної станції О. Хотько цинічно заявив, що ним земля викуплена і АЗС буде побудовано незалежно від дій жителів.

З урахуванням такого становища просимо дати офіційне тлумачення таких питань:

1. На кого і на який час розповсюджується право власності Українського народу на землю?

2. Враховуючи, що згідно з частиною другою статті 13 Конституції України «кожний громадянин має право користуватися природними об'єктами права власності народу відповідно до закону», просимо дати висновок: чи може земля, власність Українського народу, за винятком, можливо, присадибних ділянок, установлених законодавством розмірів у розрахунку на душу населення, бути предметом купівлі-продажу і чи може вона продаватися для будівництва АЗС у зоні загального призначення?

Враховуючи, що, згідно зі статтею 57 Закону України «Про Конституційний Суд України», термін провадження за конституційним зверненням не повинен перевищувати шести місяців, просимо до розгляду цього питання в Конституційному Суді України дати вказівку Київській міській державній адміністрації та організаторам будівництва АЗС призупинити будівельні роботи до офіційного оприлюднення висновку Конституційного Суду України з названого питання.

Якщо не виконуватимуться вказані умови, ми змушені будемо самостійно захищати свої конституційні права, які грубо порушуються. В такому випадку вся відповідальність за можливі наслідки лягає на органи місцевого самоврядування та організаторів будівництва АЗС.

Відповідно до статті 42 Закону України «Про Конституційний Суд України» представляти це звернення **уповноважуємо:**

Гриня Івана Васильовича — громадянина України, що проживає по проспекту Маяковського, № 1а, кв. 61.

Махненка Миколу Михайловича — громадянина України, що проживає по проспекту Маяковського, № 5а, кв. 14.

Слободяник Любов Миколаївну — громадянку України, що проживає по проспекту Маяковського, № 16, кв. 57.

ГРОШІ

Уряд сумнівається. Депутати обурюються

Лідер партії «Реформи і Порядок» Віктор Пинзеник повідомив про намір фракції «Наша Україна» боротися в судах і у стінах парламенту за скасування урядової постанови від 29 травня, яка встановлює критерії чистоти фінансових операцій.

На думку Віктора Пинзеника, під урядовий «ковпак» потрапить чи не кожен громадянин держави. Мало хто сумнівається в тому, що так і станеться, оскільки банкам доведеться звітувати фактично по кожному клієнту, за винятком вкладників. Уряд наполягає, що моніторингу підлягають угоди на значні суми — від 10 тисяч євро за офіційним курсом Нацбанку.

Ще кумедніший вигляд мають так звані сумнівні операції. До цієї категорії, наприклад, відносять такі операції, де сума угоди з цінними паперами емітента перевищує 25 відсотків його статутного фонду. Це попри те, що й студентам відомо: вартість акцій не прив'язана до статутного фонду. І тепер виходить, що такі операції власника десятків мільйонів акцій автоматично стають сумнівні, якщо він вирішить купити або продати навіть дещицю.

Далі — смішно. До сумнівних належать операції, які здійснюються за незвичних і плутаних умов. Плутаних — для кого: контролерів чи учасників угоди? Судячи з новели, присвяченої цінним паперам, очевидно — для контролерів.

Далі — гірко. До розряду сумнівних потрапляє операція, якщо вона здійснюється за обставин, коли не простежується зв'язок між нею і характером діяльності хоча б одного з її учасників. Добре, але про невідповідність судитиме знову контролер, бо жодної деталізації цих ознак угод немає. Важко уявити, що автор про це забув. Швидше за все він залишав за вищим органом виконавчої влади необмежений засіб впливу на непокірних.

Навіть коли урядова постанова все-таки увійде в сесійну залу у вигляді законопроекту, проти нього, очевидно, голосуватимуть не лише політичні однодумці Віктора Пинзеника, а навіть його опоненти. Адже сумнівні гроші чи ні — вони цікавлять усіх. У Західній Європі, скажімо, торік надибали трохи більш як 20 мільйонів доларів. З таким законопроектом ми перекриємо європейський показник за тиждень.

Сергій ВЛАД.

Прорив завдяки інвестиціям

Після кількарічного простою Нововолинський цегельний завод виробив першу партію будівельної продукції. Збанкрутіле виробництво віднині реорганізовано у приватне підприємство «Новобуд». Завдяки інвестиціям місцевого підприємця нове керівництво погасило всі борги, розрахувалося з робітниками по зарплаті. Мешканці шахтарського містечка Нововолинськ одержали 70 нових робочих місць.

Роман ЖИЖАРА.

Волинська область.

ФОТОФАКТ

Мешканець селища Сянки, що в Турківському районі на Львівщині, вказує на розгерметизовані контейнери з непридатними для використання пестицидами, що стало причиною отруєння грунту.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

ФОТОФАКТ

Ось так зворушливо одесити відзначали 203-ті роковини великого російського поета Олександра Пушкіна.

Фото Олександра СІРОГО (Укрінформ).

КОНФЛІКТ

Силою не будеш милим,

або Ректоріада по–тернопільськи

У Тернопільській академії народного господарства —передстрайкова ситуація. Викладачі й студенти протестують проти призначення виконувачем обов'язків ректора ТАНГу Василя Коломийчука. Колотнеча триває вже не перший тиждень, і кінця-краю тому не видно.

Усе почалося з обрання ректора знаного в Україні вузу (свого часу його закінчив Віктор Ющенко) Олександра Устенка народним депутатом України. Олександр Андрійович блискуче переміг у мажоритарному окрузі в обласному центрі. Можна було зрозуміти бажання академіка О. Устенка не поривати з вузом, якому він віддав 18 років життя. Колектив пішов йому назустріч. Устенко отримав пост президента ТАНГу, голови наглядової ради. Звичайно, на громадських засадах.

Конференція трудового колективу на посаду ректора висунула директора Інституту фінансів академії професора Сергія Юрія. Міносвіти нічого проти вибору колективу не мало і 26 квітня призначило С. Юрія виконувачем обов'язків ректора.

Того самого дня вийшов указ Президента про відставку з посади голови облдержадміністрації Василя Коломийчука. Прем'єр-міністр Анатолій Кінах, котрий приїхав представляти нового голову, зарахував В. Коломийчука до золотого кадрового резерву. Так і не зрозуміло було, за що його звільняють.

Але «золотим резервом» не розкидаються. До Києва терміново викликають С. Юрія і рекомендують написати заяву про звільнення за власним бажанням. Водночас зі столиці привозять наказ про призначення виконувачем обов'язків ректора доктора економічних наук Василя Коломийчука. Як відомо, посада ректора вимагає професорського звання, але міністерство це не зупиняє.

Колектив збунтувався. І не тільки тому, що знехтували його рішення.

Олександр Устенко також відмовляв його від цієї затії. Але Коломийчук від ректорства не відмовився.

Тангівці звернулися до Кабміну, Міністерства освіти з вимогою скасувати рішення щодо призначення Коломийчука, просили вплинути обласну сесію. Дарма...

І в столиці, і в області думають, мабуть, перемелеться — мука буде. Але й колектив не здається. Останнє його рішення: якщо протягом місяця В. Коломийчука не відкличуть, академія розпочне страйк. А на носі — сесія, вступні іспити. Протистояння сягнуло апогею. Чи не надто велику ціну платимо за те, щоб потрафити амбіціям «золотого резерву». Давно відомо: не все то золото, що блищить.

Марта ЛІТИНСЬКА.

Тернопіль.

На допомогу сталеварам

У ВАТ "Запоріжсталь" на зміну дисковим приборам для вимірювання температури рідкої сталі приходять цифрові тензодатчики, які вже встановлено на сьомому мартені. Нині відбувається їхнє промислове випробовування.

На комбінаті заплановано встановити такі прибори на всіх печах, а потім підключити до локальної комп'ютерної мережі. Це дасть змогу оперативніше контролювати температурні режими ведення плавки.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запоріжжя.

У НОМЕР

■ *Кам'янець-Подільський*

«Прочитав у вашій газеті...»

Подружжя Федорчаків, юристи громадської приймальні Комітету виборців України (КВУ), які надають у Кам'янці-Подільському безкоштовні консультації передплатникам «Голосу України», отримали нещодавно листа з Криму. Давній друг нашої газети Володимир Бєлошкуров, прочитавши в «ГУ» про добру справу Людмили і Володимира, попросив надіслати йому довідник «Как защититься в суде от власти». Хмельницький обласний осередок КВУ задовольнив прохання жителя Джанкойського району.

Гадаємо, цей, а також інші посібники на правову тематику, допоможуть депутатові райради Бєлошкурову ефективніше відстоювати інтереси земляків, які звертаються до нього з різних проблем. Володимир Михайлович зізнався, що робити це йому стало легше після того, як передплатив «Голос України».

— Шкода, — зазначає кримчанин, — що у моєму селі Ярке, де населення дві тисячі громадян, "ГУ" передплачують одиниці. Хоча за змістом, обсягом і ціною газета вигідно відрізняється від інших.

Сподіваємось, у цьому переконаються земляки нашого дописувача, передплативши "Голос України" на наступні півроку, *повідомляє наш власний кореспондент* Віра ШПИЛЬОВА.

■ *Луганськ*

Свобода змінила прописку

Парк часу створюють у шахтарському місті Свердловську.

Поруч з приміщенням міської податкової адміністрації росте невелике містечко. За планом тут буде представлено світові визначні пам'ятки у зменшеному вигляді — Сфінкс і ще кілька усипальниць фараона, Ейфелева вежа та Золоті ворота, Китайська стіна та Статуя Свободи. Навіть зруйновані стіни римського Колізею сюди перекочують. Схоже, влітку з'явиться райський куточок з басейном, фонтаном, квітами та екзотикою у вигляді копій історичних пам'ятників світової культури. Кажуть, що створення Парку часу ініціювали самі податківці. Отже, проблем з фінансуванням парку, треба думати, не буде, *повідомляє наш власний кореспондент* Алла АНТИПОВА.

■ *Черкаси*

І все-таки вона крутиться!

Співробітники черкаського УБОЗу затримали двох уманчан, котрі входили до складу міжнародного злочинного угруповання.

Крім доставки і реалізації «важких» наркотиків, правопорушники «спеціалізувалися» також на викраданні з бібліотек стародавніх книг. Зокрема, вони «винесли» з Центральної наукової бібліотеки імені Вернадського книгу видатного польського вченого М. Коперника «Про обертання небесних світил», надруковану 1543 року в Нюрнберзі. Крадії продали її за кордон. Орієнтовна вартість раритету — понад 700 тисяч американських доларів. На рахунку злочинної групи — крадіжки унікальних видань з інших книгозбірень України. Завдяки професіоналізму черкаської міліції, котра «все-таки крутиться», «вирахувано» ціле «сузір'я» на міжнародній кримінальній орбіті, *повідомляє наш власний кореспондент* Лідія ТИТАРЕНКО.

■ *Сімферополь*

Розстріл в офісі

Серед білого дня двоє невідомих в кабінетах кримської будівельної фірми «Пірс» вбили трьох її співробітників і одного відвідувача. Зброї на місці не знайдено. Кілерів, котрим вдалося зникнути, розшукують за планом перехвату «Сирена».

Резонансний злочин на сімферопольській вулиці Шалфейній, у будинку №1, де міститься ще 16 фірм, розслідує прокуратура Криму. Затримано водія, який підвозив злочинців, *повідомляє наш власний кореспондент* Віктор ХОМЕНКО.

■ *Фотофакт*

Прем'єрою вистави «Ольвія» відзначив своє сорокаріччя народний театр миколаївського Будинку культури будівельників.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

На знімку: незмінний керівник самодіяльного колективу Микола Троянов.

Громадський захід бездіяльності

Публікація «Наш суд — найгуманніший суд у світі?» («ГУ» №45 (2796), 7.03.02) викликала неоднозначну реакцію.

Ось думка Старобешівського районного суду Донецької області:

«У статті вказано, що у судах Старобешівського району гуманно ставляться до злісних порушень Правил дорожнього руху, що розглянуто 92 адмінматеріали за статтею 130 КУАП і позбавлено керування лише 4 особи, що становить 4,3% від загальної кількості. Дані твердження не відповідають дійсності, є надуманими і породжують негативне ставлення читачів не лише до роботи Старобешівського суду, а й судової системи загалом, при цьому робота органів ДАІ висвітлюється у кращому світлі.

Згідно з даними звіту Старобешівського районного суду щодо розгляду справ з адміністративних правопорушень за 2001 рік за ст. 130 КУАП розглянуто 168 справ, 5 справ повернуто для належного оформлення. Зі 168 справ у 153 справах накладено адміністративні стягнення: 116 осіб оштрафовані, 37 осіб позбавлені права керування транспортними засобами. Стосовно 3 осіб (неповнолітніх) застосовано ст. 24-1 КУАП, яка не передбачає такого виду покарання, як позбавлення права керувати транспортними засобами. Відносно 12 осіб провадження у справі припинено, бо з вини працівників ДАІ закінчилися терміни притягнення до карної відповідальності; немає доказів, що підтверджують факт сп'яніння, не вказано місце проживання правопорушника. Прикладом викладеного може слугувати таке:

1) Протокол ЯН №188018 — правопорушення вчинене 03.05 2001 року, матеріали надійшли до суду 04.07.2001 року.

2) Протокол №206148 — правопорушення вчинене 27.07 2001 року, в акті медичного огляду вказано, що ознаки сп'яніння не виявлені.

3) Протокол ЯН №188019 — правопорушення вчинене 03.05 2001 року, направлене до суду 04.07 2001 року.

4) Протокол ЯН №188077 — правопорушення вчинене 03.03 2001 року, направлене до суду 04.07 2001 року.

5) Протокол ЯН №244535 — є акт медичного огляду про те, що правопорушник не має ознак алкогольного сп'яніння.

6) Протокол ЯН №119406 — правопорушення вчинене 11.10 2001 року, направлене до суду 28.12 2001 року, у справі згідно зі ст. 282 КУАП винесено постанову, і про цей факт повідомлено прокурорів Старобешівського району й м. Докучаєвська.

7) Протокол ЯН №118816 — правопорушення вчинене 28.08 2001 року, справа направлена до суду 28.12 2001 року, про цей факт повідомлено прокурорів Старобешівського району й м. Докучаєвська. І так далі.

Також хочу пояснити, що позбавити права керування можна лише правопорушника, який має таке право. Основна маса осіб, притягнених за ст. 130 КУАП, таких прав не має, до матеріалів справи посвідчення водіїв не долучені, тому на них накладають штраф.

Надруковані у статті дані надумані, не відповідають дійсності й висвітлюють роботу Старобешівського суду в негативному світлі, тому пропоную надрукувати моє спростування».

В. о. начальника Управління державтоінспекції УМВС України Донецької області полковник міліції С. Семеніхін повідомляє:

«Доповідаю, що 07.03 2002 р. в газеті «Голос України» надрукована стаття «Наш суд — найгуманніший суд у світі?», в якій наведені приклади прийняття рішень по справах про адміністративні правопорушення Правил дорожнього руху України судами Донецької області. Вказані в ній факти раніше передавалися нами на Вашу адресу та були представлені в ході проведення в лютому п. р. перевірки Донецької області співробітниками ГУДАІ МВС України.

Ці факти підтверджені постановами судів, які надійшли на адресу підрозділів ДАІ Донецької області».

Мабуть, доречно буде нагадати норму закону, яка передбачає покарання за керування транспортним засобом у нетверезому стані, а потім процитувати судові постанови:

«Керування транспортними засобами особами у стані сп'яніння, передача керування транспортним засобом особі, яка перебуває в стані сп'яніння, а так само ухилення осіб, які керують транспортними засобами, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан сп'яніння, — тягнуть за собою накладення штрафу на водіїв від п'ятнадцяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавлення права керування всіма видами транспортних засобів на строк від одного до двох років і на інших осіб — накладення штрафу від п'ятнадцяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

А ось цитати з постанови суду.

«15 червня 2001 року о 02.00 на ділянці дороги по проспекту Ломоносова у м. Костянтинівці, Донецької області, Шудро О. В. керував автомобілем, перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння.

З урахуванням характеру скоєного правопорушення й особи Шудро О. В., який працює, характеризується позитивно, до нього доцільно вжити захід громадського впливу, звільнивши його від адмінвідповідальності.

Керуючись ст. ст.21, 130, ч. І, 283-284 КОАП України, суд ПОСТАНОВИВ:

Звільнити Шудро Олександра Володимировича від адміністративної відповідальності, передавши матеріали щодо нього на розгляд трудового колективу ТОВ «Вейт» м. Костянтинівки для застосування до нього заходу громадського впливу».

Нагадаємо, що від початку року внаслідок дорожньо-транспортних пригод загинуло 1445 осіб, поранено — 8816. Цього року на розгляд судів було направлено більш аніж мільйон адмінпротоколів про порушення ПДР. З них рішення про накладання штрафу чи позбавлення прав прийнято усього в 49,7% випадків, уникли відповідальності 505264 порушники. З направлених 113 тисяч адмінсправ (у т. ч. 71 тисяча — за керування автотранспортом у стані алкогольного сп'яніння), за які передбачене позбавлення водійських прав, цю санкцію суди застосували до 10,5 тисячі водіїв, що становить лише 9,3%.

Коли врахувати, що замість норми закону деякі суди застосовують «заходи громадського впливу», то не дивно, що працівники ДАІ щоденно затримують майже 700 водіїв, які перебувають за кермом у нетверезому стані.

Власна інформація.

АКТУАЛЬНО

До співробітництва з НАТО

(Початок на 2-й стор.).

На прикладі Польщі проаналізовано можливість реалізації низки заходів для реформування та подальшого розвитку мереж зв'язку та інформаційних мереж для досягнення рівня відповідності вимогам НАТО. Відповідно до домовленостей представники Держкомзв'язку та ВАТ «Укртелеком» взяли участь у роботі курсів для країн—партнерів з питань систем зв'язку та інформації школи НАТО, що відбулись днями в італійському місті Латина.

Держкомзв'язку створено Міжвідомчу координаційну раду з питань співробітництва з НАТО в галузі телекомунікаційних та інформаційних систем на чолі із заступником голови комітету, національним координатором з питань співробітництва України з НАТО в галузі телекомунікаційних та інформаційних систем Володимиром Коляденком, до складу якої увійшли також представники Міноборони, СБУ, МЗС, НКАУ, Національного інституту стратегічних досліджень. Відбулися два засідання координаційної ради, на яких визначено шляхи забезпечення інформаційного обміну між державами—членами НАТО та Україною, доступу до відповідних інформаційних ресурсів НАТО, а також організації прозорого інформаційного обміну ресурсами між міністерствами та іншими центральними органами та установами виконавчої влади, що співпрацюють з НАТО. Обговорено питання забезпечення режиму захисту інформації з обмеженим доступом з урахуванням досвіду та вимог держав—членів НАТО, можливості та механізми створення ефективної системи зв'язку в умовах надзвичайних ситуацій, зокрема, мобільних підрозділів забезпечення зв'язку, а також підготовки та підвищення фахового рівня українських спеціалістів у галузі телекомунікаційних та інформаційних технологій шляхом їх участі в семінарах та курсах школи НАТО, а також у конференціях, симпозіумах та форумах з питань телекомунікаційних та інформаційних систем. Наголошено на необхідності подальшого поглиблення та активізації співпраці з НАТО, зокрема, на важливості реформування та розвитку національних мереж зв'язку для досягнення рівня відповідності вимогам НАТО, розглянуто питання наукового співробітництва з НАТО в галузі телекомунікаційних та інформаційних систем.

Державний комітет зв'язку та інформатизації України, в рамках реалізації Державної програми співробітництва з НАТО на 2001—2004 роки, удосконалює нормативно-правову базу, систему стандартів та частотного менеджменту, а також розробляє план переходу телефонної мережі загального користування України на нову систему нумерації відповідно до вимог НАТО та ЄС. На сайті Держкомзв'язку відкрито рубрику «Співробітництво з НАТО», яка висвітлює заходи, що реалізуються в рамках співробітництва України з НАТО в галузі телекомунікаційних та інформаційних технологій.

Анатолій КЛІКІЧ,
начальник Управління міжнародних зв'язків та європейської інтеграції Держкомзв'язку України.

Підтримка науки та освіти

Активізації участі українських науковців галузі зв'язку в Науковій програмі НАТО та перспективам розвитку Інформаційної комп'ютерної мережі закладів освіти і науки України «УРАН» було присвячено зустріч заступника голови Державного комітету зв'язку та інформатизації України, національного координатора з питань співробітництва з НАТО в галузі телекомунікаційних та інформаційних систем Володимира Коляденка з програмним директором відділення НАТО з питань науки та довкілля доктором Вальтером Кафенбергером.

Фото Віктора ПЕНСЬКОГО.

Як зазначив Володимир Коляденко, Держкомзв'язку приділяє значну увагу співробітництву з НАТО, що є одним із пріоритетів зовнішньої політики України. Нинішнього року відбудеться кілька значних подій, що сприятимуть поглибленню співробітництва з НАТО: саміт НАТО в Києві з нагоди п'ятої річниці підписання Хартії «Україна—НАТО» та саміт НАТО на вищому рівні у Празі. Все це обумовлює необхідність реалізації конкретних заходів поглиблення співпраці з НАТО.

За результатами візиту делегації Держкомзв'язку України до штаб-квартири НАТО на офіційному Web-сайті комітету розміщено детальну довідкову інформацію про умови та процедурні правила Наукової програми НАТО. Це сприяє ознайомленню українських науковців з можливостями отримання допомоги НАТО для наукової діяльності. Наукова програма НАТО складається з чотирьох підпрограм: наукові стипендії, що дають можливість продовжити навчання та здійснювати дослідження у певній країні НАТО; співпраця у сфері науки і техніки науковців НАТО і країн-партнерів чи країн Середземноморського діалогу (підтримка надається через грант міжнародної співпраці та візити експертів для фінансування науково-дослідних проектів, а також забезпечення фінансування організації інститутів підвищення кваліфікації високого рівня і науково-дослідних семінарів); підтримка науково-дослідної інфраструктури, що здійснюватиметься у сферах створення комп'ютерних мереж та стратегії розвитку науки і техніки; наука і організація заради миру, що об'єднає науковців для проведення прикладних досліджень у галузі промисловості та навколишнього середовища у країнах-партнерах.

Сьогодні здійснюється розробка наукових проектів, що відповідають вимогам участі в Науковій програмі НАТО та створюється відповідна експертна група Держкомзв'язку. До речі, науково-дослідні інститути і навчальні заклади, що підпорядковані Держкомзв'язку, мають неабиякий досвід реалізації наукових проектів за програмами TACIS, Міжнародного союзу електрозв'язку (це передусім проекти з дистанційного навчання), іншими програмами Євросоюзу, що дає можливість говорити про успішні перспективи участі українських науковців у Науковій програмі НАТО.

«Ми зацікавлені в розширенні участі українських науковців у Науковій програмі НАТО», — наголосив доктор Вальтер Кафенбергер. Він також поінформував, що офіційний Web-сайт Наукової програми НАТО має конкретний механізм сприяння в пошуку партнерів з наукової діяльності у країнах НАТО та запевнив, що необхідну допомогу українським науковим проектам надаватимуть програмні директори НАТО.

Під час обговорення досягнуто попередньої домовленості щодо проведення цього року в Києві семінару з проблем під'єднання Інформаційної комп'ютерної мережі закладів освіти і науки України «УРАН» до загальноєвропейської гігабітної дослідницької мережі GEANT за участю представників НАТО, Держкомзв'язку, ВАТ «Укртелеком», Національного технічного університету України «КПІ», Міністерства освіти і науки, а також адміністраторів угорських і польських національних академічних мереж. До речі, Національною програмою інформатизації-2002 передбачено створення регіональних вузлів цієї комп'ютерної інформаційної мережі у Центральному, Південному, Дніпровському, Східному, Північно-Східному та Західному регіонах України (державний замовник проекту — Міністерство освіти і науки України, обсяги державного фінансування становлять 250 тис. грн.). Сьогодні триває розробка технічних і програмних рішень з під'єднання нових вузлів до діючої опорної мережі закладів освіти та науки.

Наталія ВЕРЕТЕННИК.

На знімку (справа наліво): заступник голови Держкомзв'язку Володимир Коляденко і начальник Управління міжнародних зв'язків та європейської інтеграції Держкомзв'язку Анатолій Клікіч під час зустрічі з представником НАТО Вальтером Кафенбергером.

Усміхається й підморгує... з труни

Чеські телеканали розпочали показ рекламного ролика, в якому «Ленін», котрий лежить у труні, лукаво підморгує в об'єктив відеокамери JVC. Підморгування Ілліча супроводжується слоганом «Суперживе зображення цифрових камер JVC».

Ролик виготовлено празьким рекламним агентством «WMC Prague». «Леніна» в труні зобразив чеський актор Ондрей Пешек, а режисер кліпу — Мілан Штейндлер. Щоправда, ставлення до такого режисерського ходу неоднозначне. Наприклад, головний редактор тижневика «Чехія сьогодні» Наталя Судленкова заявила **в інтерв'ю РІА «Новости»**, що навряд чи коректно й етично використовувати мумію Леніна в рекламних цілях, «хоч би яке було ставлення до діяльності вождя світового пролетаріату».

Росію визнано ринковою

США надали Росії статус країни з ринковою економікою. Відповідне рішення прийнято Міністерством торгівлі Сполучених Штатів. А президента Росії Володимира Путіна повідомив про це особисто президент США Джордж Буш під час телефонної розмови.

Рішення американського Мінторгу прийнято після дев'ятимісячного моніторингу російської економіки. Згідно з офіційною заявою цього відомства, рішення матиме зворотну силу і набуває чинності «заднім числом» — з 1 квітня 2002 року.

Визнання Сполученими Штатами Росії країною з ринковою економікою означає, що Москва в торговельних питаннях тепер отримає ті самі права, як і основні торгові партнери США. Воно позначиться також на перебігу розгляду торгових спорів, зокрема й з проблем демпінгу.

У заяві міністра торгівлі США Дона Еванса зазначено, що цей крок Вашингтона відбиває величезні економічні зміни, які відбулися в Росії за останнє десятиріччя.

Жінка в брюках — символ рівності

Парламентський комітет Таїланду дозволив депутатам жіночої статі з'являтися на засіданнях парламенту в брюках. Цьому крокові передували дебати щодо належного стилю одягу для жінок-парламентаріїв. Преса називає це рішення безпрецедентною спробою домогтися рівності між чоловіками й жінками в таїландському суспільстві, де представницям прекрасної статі все ще заборонено з'являтися в брюках у більшості державних установ, зокрема і в Будинку уряду. Рішення комітету вже викликало критику декого з депутатів, які таке, що йде врозріз з національними традиціями країни.

Фото Анатолія МАРЦИНОВСЬКОГО.

Західнонімецьке місто Ульм славне двома речами. По-перше, це батьківщина Альберта Ейнштейна, по-друге, вежа місцевого собору — найвища церковна вежа у світі. Її висота становить 162 метри. Сам пізньоготичний собор (в оригіналі — «мюнстер», тобто монастир) — найвизначніше місце Ульма. Хоча піднятися на його рекордно високий шпиль не так і просто: слід подолати 768 сходин, причому досить високих. Зате згори відкривається чудовий вид на місто, на Дунай, що перетинає його. Там можна привітатися із середньовічним кам'яним монахом, який якось саркастично посміхається, вже понад півтисячоліття спостерігаючи з висоти пташиного лету порожню мирську суєту...

Доктор нарешті став бакалавром

Один з найкращих режисерів сучасного кіно Стівен Спілберг отримав університетський диплом через 33 роки після того, як залишив навчання в альма-матер та подався в Голлівуд.

Відсутність вищої освіти не завадила йому стати почесним доктором п'яти університетів світу. Останній диплом було вручено на початку цього тижня Йельським університетом. Однак дійшлий Спілберг бажав мати і проміжний диплом бакалавра. Минулої весни творець восьми з десяти найкасовіших в історії кінематографа фільмів потай від усіх подав прохання про складання заліків, необхідних для отримання ступеня. На випускному вечорі 55-річний метр, отримавший свого часу «Оскарів» за «Список Шиндлера» і «Урятування рядового Райана», гордовито крокував сценою університету в Лонг-Біч у студентській мантії і чотирикутній шапочці з китицею. Коли було названо його прізвище, університетський оркестр заграв не традиційний туш, а відомий мотив з уславленої трилогії фільмів про Індіану Джонса.

Після церемонії вручення дипломів Спілберг із задоволенням знявся для групової фотографії випускників. Присутнім журналістам режисер заявив, що віднині він спокійний, бо здійснив мрію своїх батьків, які бажали, щоб син здобув вищу освіту.

Олег ДЕНИСОВ.

Вільні каменярі в інформаційному світі

Одна з найстаріших і загадкових течій у світі — масонство, пристосовуючися до реалій життя, які швидко змінюються, готове зробити свою діяльність прозорішою. Так, напередодні обрання нового Великого магістра «Велика швейцарська ложа Альпіна» провела прес-конференцію в містечку Гранж-Пакко. На ній було оголошено, що в 150-й щорічній асамблеї ложі візьмуть участь не менш як 600 делегатів від 4800 членів ложі. Нинішній Великий магістр Жан-Жак Суньє повідомив ім'я свого наступника. Це — Альберто Маначе. Керівництво ложі міняють кожні чотири роки. При цьому представники основних регіонів Швейцарії — німецькомовного, франкомовного та італомовного беззастережно дотримуються правил ротації. Членами «Альпіни» можуть стати лише чоловіки. Що ж до швейцарок, то їм дозволено брати участь в інших масонських організаціях. Щоправда, це право жінки отримали порівняно недавно. Сучасних швейцарських «вільних каменярів» від їх попередників відрізняє також наявність у «Альпіни» власного періодичного видання і сторінки в Інтернеті.

Симулянт року

Поліція німецького міста Віттен затримала 27-річного шахрая, котрий цілком може претендувати на звання «Симулянт року». Цьому молодикові, який ніде не працює, більш як 100 разів удалося обдурити лікарів приймових відділень лікарень землі Північний Рейн-Вестфалія, симулюючи різні захворювання. Улюблена легенда симулянта — жахлива розповідь про падіння зі східців, унаслідок якого його починав мучити постійний головний біль. За даними поліції, удаванохворий уже кілька років безбідно живе, регулярно «обстежуючися» в різних клініках.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

Дорога "бідна" Греція

Греція є шостою за дорожнечею країною Євросоюзу й при цьому залишається офіційно "найбіднішою" з 15 членів ЄС. Згідно з даними Єврокомісії, ціни на харчові продукти, предмети гігієни та товари для особистого догляду — лосьйони, шампуні, зубну пасту, косметику в Греції вищі не тільки, ніж у багатіших Бельгії, Голландії, Франції, Німеччині, Австрії, а й у таких відносно "бідних" країнах Євросоюзу, як Іспанія та Португалія. Тут також найдорожчі в ЄС кукурудзяні пластівці. Натомість найнижчі в Західній Європі ціни на каву та мотоцикли, без яких, напевно, Греція не була б Грецією.

У доповіді Єврокомісії зазначено, що хоча причини різниці в цінах на одні й ті самі продукти в країнах ЄС у цілому не мають раціонального пояснення, все-таки спостерігається вельми чітка закономірність: там, де серед постачальників товарів на ринок вища конкуренція, останні коштують зазвичай дешевше.

Загроза голоду

Представники міжнародних гуманітарних організацій і країн-донорів учора в Йоганнесбурзі провели переговори, щоб розв'язати кризову ситуацію з нестачею продовольства на півдні Африки. Напередодні співробітники Всесвітньої продовольчої програми ООН повідомили делегатів з'їзду, що голод найближчими місяцями загрожує щонайменше 13 мільйонам мешканців регіону.

Найстаріша на Землі

123-літня жителька бразильського штату Баія Етельвіна дос Сантос — найстаріша людина на Землі. Вона народилася 15 червня 1878 року, що підтверджується свідоцтвом про народження.

Етельвіна на два роки старша за француженку Жоанну Луїзу Калмен, яка померла у віці 122 років і значилася у Книзі Гіннесса як найстаріша людина на Землі.

Етельвіна дос Сантос повністю осліпла і нині мешкає в адміністративному центрі штату Баія — місті Сальвадор разом зі своїми онуками.

Секс принесено в жертву футболу

Після початку чемпіонату світу з футболу кількість клієнтів в одному з найбільших в Японії злачних кварталів Сусукіно в місті Саппоро скоротилася майже втричі. Хазяїн одного з місцевих будинків розпусти (замаскованих зазвичай під салони) звернув увагу на те, що всі матчі чемпіонату широко транслюються телекомпаніями і при цьому ігри розпочинаються здебільшого ввечері. «В той час, коли, як правило, клієнти вирушають до нас, вони тепер умощуються перед екранами телевізорів, аби спостерігати матчі чемпіонату», — поскаржився він. У результаті «замість звичних 60—70 осіб на добу до нашого салону починаючи з 31 травня — дня відкриття чемпіонату приходить менш як 20 осіб».

Міс Міллс стане леді Маккартні

Член легендарної групи «Бітлз» сер Пол Маккартні збирається пов'язати своє життя з відомою британською фотомоделлю Хізер Міллс. Якщо закоханим ніщо не стане на заваді, то весілля відбудеться наступного вівторка, 11 червня.

Усі подробиці церемонії тримають у великій таємниці. Навіть слугам заборонено розголошувати деталі урочистості. Однак журналістам удалося дізнатися, що церемонія має пройти в північній частині Ірландії, в замку Леслі. Святковий обід, розрахований на сотню гостей, складатиметься лише з вегетаріанських страв.

Весіллю ледь не завадила недавня, досить сильна сварка майбутніх молодят у Майамі, під час якої Пол викинув із вікна готельного номера прикрашену індійськими сапфірами та діамантами обручку вартістю 21 тис. доларів. На щастя, після примирення її знайшов охоронець готелю і повернув володарці. Задоволений музикант віддячив своєму «рятівникові» чайовими в розмірі 1650 доларів.

Фото АП.

Веселка з гейзера

Мілленіум. Він оточує сучасну людину сусібіч безліччю ЗМІ, новітніми комп'ютерними технологіями, мережею Інтернет. Безмежний потік інформації затискує кілобайтами, неначе лещатами... Жорстока конкуренція вимагає відповідати «заданим параметрам» скрізь і в усьому. Іноді людина не витримує. І тоді її рятує... Тут кожен за себе нехай закінчить речення. Та, гадаю, ніхто не заперечуватиме, що музика — вічна. Втім, і на неї вплинув безжалісний Мілленіум.

...У вщерть наповненому (неначе оселедцями в бочці) вагоні метро мого носа торкалися кучері молодої білявки з плеєром. З навушників на повну потужність з-поміж одноманітного «ла-ла-ла» зненацька виринало «піу-у». Неначе на невиразне тло раптом падала зі стелі крапля води. Такі звуки тривали хвилин з десять. Мені стало моторошно. Та, хвалити Бога, є ще люди...

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Сходинки

Музика оточувала її з дитинства — мама грала на акордеоні, дядьки на гітарі і мандоліні. Один з них мав гарний тенор. Дідусь був регентом. У домі часто лунали українські та російські пісні. І був «класичний» табурет — перша сцена маленької Галинки, і незабутні концерти шкільного хору, і успішне закінчення музичної школи. Тож у подальшому виборі не сумнівалася — вступила на диригентсько-хорове відділення Київського музичного училища ім. Р. М. Глієра.

Після закінчення навчання вісімнадцятирічна киянка отримала направлення до Білої Церкви. Мама не могла збагнути, як там без неї донька починатиме самостійне життя. На її думку, мав втрутитися чоловік, підключивши свої «зв'язки». Але батько, як людина військова, звик виконувати накази: «Треба їхати, то й нехай їде...».

Невдовзі юна Галинка вже навчала дітей у білоцерківській музичній. Це була справжня школа життя — перший досвід підтвердив, що шлях обрано правильно і що є і сили, і бажання для професійного зростання. Втім, спроба вступити до Київської консерваторії була невдала. Здалося, що її просто не зрозуміли. У розпачі кинула: «Буду перукаркою!»

...Якось Галина подруга розповіла, що збирається до Харкова, хоче спробувати вступити там до консерваторії. І запропонувала: «Поїхали зі мною, подивишся місто...» Вмовляти Галинку не довелося. Та ще й батько, ніби між іншим, сказав: «Якщо вступиш — поїдеш до моря». Ці його слова вчувалися у перестуку вагонних коліс.

Просто з потяга дівчата прибігли на останню консультацію. За іронією долі, подружка, як то кажуть, «пролетіла». Галинка, хоча й не готувалася, успішно склала іспити і стала-таки студенткою. І були незабутні роки навчання на диригентсько-хоровому відділенні Харківської консерваторії. За два роки — переведення до столичної. Напружені і щасливі студентські роки, сповнені праці, мрій і сподівань. І якесь особливе внутрішнє відчуття: «Зумію, зможу...».

Тепер його підтверджено самим життям: хормейстерською роботою в Київській музичній школі №5, потім — у політехнічному інституті, дитячому музичному театрі столиці. Вже п'ятнадцять років заслужений діяч мистецтв України, радник Міжнародної хорової асоціації ЮНЕСКО Галина Луківна Горбатенко очолює жіночий хор Київського державного вищого музичного училища ім. Р. М. Глієра. 1989 року вона, як кращий диригент, отримала Гран-прі на Всеукраїнському конкурсі ім. М. Леонтовича.

Відчуття кінцевого результату

Про те, як Галина Луківна працює, можна розповідати багато, а можна сказати лише одне слово: «Профі». Спало на думку, що вона, як скульптор, «ліпить» саме такі форму, відтінок, нюанс звуку, котрих потребує конкретна музична фраза, навіть на репетиціях вимагаючи від хористок (а це 15—19-річні юнки) повної віддачі і справжньої акторської майстерності. Так навчали її улюблені педагоги Раїса Корецька, Дмитро Завадинський, патріарх хорового диригування Павло Муравський.

Спілкуватися з талановитою людиною надзвичайно цікаво і водночас непросто, бо за невеликий проміжок часу не охопити того, що видно, як то кажуть, на відстані. Є таке визначення професійного потенціалу — трудоголік. Це про неї. Блиск в очах, надзвичайна енергійність, твердість, поєднана з жіночністю. Вся вона — безмежне бажання творчості, роботи до сьомого поту. Сповнена нових ідей, імпровізації, експерименту. І все-таки хочу, щоб ви «відчули» цю людину.

— Галино Луківно, як ви добираєте репертуар?

— О, тут я диктатор. Не прислухаюся ні до чиєї думки. — Каже цілком серйозно. — Запитую дівчат, подобається твір чи ні, і все одно наполягаю на своєму. От, скажімо, якось запропонувала заспівати «Псалом» Вікторії Польової. Це твір-медитація, в якому багато вокальних складнощів. Тому дуже важливо, щоб виконавиці були надзвичайно спокійні, особливо заглиблені у звук. І тоді буде успішний результат. Також, дівчата були не в захваті від нього. Але я попросила: «Робіть, як я кажу, і вам цей твір сподобається». Потім була напружена праця, після чого всі визнали: «Боже, який чудовий цей «Псалом», як він лунає!». Розумієте, має бути відчуття кінцевого результату...

▪ ▪ ▪

Вся вона — безмежне бажання творчості, роботи до сьомого поту. Сповнена нових ідей, імпровізації, експерименту.

▪

— Даруйте, кажуть, що ви на репетиціях вимагаєте повної самовіддачі, незважаючи ні на що...

— Подобається це комусь чи ні, не визнаю демократії під час роботи. На мою думку, успіх виконання закладає диригент. Він, як режисер у виставі, має бути єдиним інтерпретатором. У дівчаток дуже висока «планка», але допомагаю «дістатися» її я. Тому вимагаю суворої дисципліни — як воєнний стан — повної мобілізації. Я кажу хористкам: мої методи жорсткі, але життя жорсткіше. Я не хочу, щоб ви були напівзвіченими. Хочу достукатися до ваших душ, бо, коли зачинена душа, краще не співати. Станіславський казав: «Перш ніж читати монолог, треба розправити крила». Музика — це політ.

— Потім приходить успіх?

— Якщо хор і диригер — єдине ціле, так. Коли між ними міцний ланцюжок взаємозв'язку. Коли об'єднують і техніка виконання, і спільні емоції. Тоді виконання бездоганне.

— Коли це було вперше на міжнародному рівні?

— У 1994 році на XVI Міжнародному конкурсі хорів ім. Бели Бартока в угорському місті Дебрецен. До того ми багато виступали в Україні. І люди виходили з концертів з очима, сповненими світлої радості. А тоді... Здавалося, перервався «ланцюжок», що з'єднував мене з виконавицями. Неначе між нами був водоспад і ми не відчували одне одного, а лише виконували спільну механічну роботу.

— Як потім з'ясувалося, це були ваші суб'єктивні відчуття...

— Так. Кореспондент угорського радіо запитав, як, на мою думку, виступив хор у першому турі. Я сказала: «Жахливо». І до дівчат: «Збираємо валізи!». І раптом після виконання «Літургії» Лесі Дичко зал заплакав. І був шквал аплодисментів. Нам одразу навіть автобус поміняли — на комфортабельніший.

— І що тоді ви сказали дівчатам?

— Мовляв, вони успішно виступили через те, що, скажімо, на японців і канадців вплинула зміна часових поясів, а їм у цьому плані було простіше, тому й виступили краще за інших.

— Отакої! І що далі?

— Вони слухали без жодної реакції, відсторонено. Потім у готелі через стіну почула суцільний гул: дівчатка вправлялися з камертоном. У другому турі вони виступили блискуче. Знаєте, це, мабуть, вічне невдоволення собою...

— Що, на вашу думку, потрібно, щоб перемогти?

— Хороший диригент. Усе інше — питання характеру. Виконання треба довести до блиску, щоб не було жодних «плям». Наш колектив виховав багато здібних солісток. У дівчат чудові молоді голоси. Хоча вони тільки вчаться, та в них є величезний потенціал. Адже любов до пісні закладено, так би мовити, в генетичному коді українського народу. В нинішньому складі хору дуже сильні учасниці. Скажімо, Олена Кумановська. За чотири роки навчання глієрівки досягають значних успіхів. З колишніх моїх учениць хочеться відзначити Ольгу Невгат, яка нині працює в капелі «Думка», Надію Купчинську, аспірантку Київської консерваторії, Оксану Нікітюк, котра нині теж навчається в цьому вузі. У кожної — дивовижний тембр голосу. Одне слово, треба не боятися роботи.

— Ви працюєте у світі звуків, а чи буває, що прагнете тиші?

— Іноді хочеться заїхати кудись у село, сісти під грушею, заплющити очі, щоб тільки бджоли дзижчали... Знаєте, буває, навіть уночі в цілковитій тиші не можу заснути. «Прокручую» частину якогось твору, думаю, як краще підійти до його виконання.

— Яким стилям надаєте перевагу?

— Наш хор володіє всіма напрямами і стилями світової хорової музики. Виконує і твори епохи Відродження, романтизму, бароко, і обробки українських народних пісень різних авторів, скажімо, Стеценка, Леонтовича, і духовну музику. Мені до душі твори сучасного хорового авангарду — Лесі Дичко, Вікторії Польової, Євгена Станковича, Віктора Степурка, Юрія Іщенка, англійського композитора Бенджаміна Бриттена. В репертуарі є й класика — Бах, Шуман, Ліст, Чайковський, Рахманінов...

Географія успіху

Хор КДВМУ ім. Р. М. Глієра — постійний учасник фестивалів Спілки композиторів України «Київмузикфест» і «Київські прем'єри», Всеукраїнського хорового фестивалю «Золотоверхий Київ», лауреат трьох міжнародних конкурсів:

1994 р. — Дебрецен (Угорщина) — І премія,

1995 р. — Марктобердорф (Німеччина) — І премія,

1996 р. — Толоса (Іспанія) — дві перші премії.

1998 р. — учасник Міжнародного фестивалю духовної музики в Німеччині, де успішно представляв православну музику.

1999 р. — Роттердам (Нідерланди) — Міжнародний симпозіум хорової музики. Уперше представляв українську музику.

2000 р., квітень — почесний гість І Північного фестивалю жіночих хорів у Рейк'явіку (Ісландія). Уперше представляв Україну.

2000 р., листопад — Толоса — Міжнародний хоровий конкурс — дві перші премії у напрямах: поліфонія і фольклор. Найвища нагорода — Гран-прі. Концерти в різних містах Іспанії та участь у Міжнародному фестивалі хорової музики в м. Борха.

2001 р. — Дебрецен — Міжнародний хоровий конкурс Європейських Гран-прі.

— Галино Луківно, майстерне виконання пов'язане зі станом душі, але передусім і з голосовим апаратом виконавця. Дівчата долали великі відстані, їдучи автобусом на конкурс. Тут потрібне неабияке загартування організму, та й графік виступу напружений. Як їм вдається мобілізувати всі сили?

— Щодня роблять зарядку, спеціальні вправи для дихання. Не вживають холодної, гарячої, гострої їжі. Намагаємося скрізь знаходити такі куточки, де можна постояти кожній під «своїм» деревом, щоб мати необхідне енергетичне «підживлення».

— Після тріумфу в Угорщині вас запрошували до участі в багатьох європейських конкурсах. Які найяскравіші враження від поїздок?

— Ми побували в Німеччині, Угорщині, Іспанії, Нідерландах. Незабутні враження від побаченого, від теплого прийому в цих країнах. Та найбільше екзотики, напевне, було в Ісландії. До речі, ця країна вперше почула українські пісні в нашому виконанні. А запросила нас туди чудова жінка, президент Асоціації хорових колективів Ісландії. До слова, там багато жінок обіймає керівні посади. Міністр культури — теж жінка. Там сильний феміністський рух, представниці якого активно втручаються в громадське життя.

Цікаво, що відкриття конкурсу відбувалося у справжнісінькій... печері, де чудова природна акустика. У ній якимось чином обладнали балкон, зробили підлогу, але все інше залишили у первісному вигляді. І там, серед каміння, ми співали. Ісландці дуже бережуть довкілля. Суворість північної природи тут наче компенсують чудові краєвиди: скелясті фіорди, лагуни, океан. І гейзери. Це щось особливе: коли раптом з водяної гладіні починає бити потужним струменем фонтан, що неначе сягає неба, і в ньому усіма барвами виграє світло. Це досі найсильніше враження мого життя...

— А де були найтепліші зустрічі?

— Скрізь нас зустрічали привітно. Та найбільше запам'яталося маленьке іспанське містечко, що притулилося в горах, немов ластівчине гніздо. Тепер навіть не пригадаю назву. І от уявіть: у центрі міста стоїть автобус, з гучномовця якого лине спів наших дівчат, потім запрошують відвідати концерт. Ми думали, ніхто не прийде. Стало навіть сумно. А зійшлося близько тисячі чоловік. Загалом прості люди. Але як вони слухали, як аплодували!.. Навіть обіймали нас, цілували. Іспанці такі емоційні, як і українці. І такі ж співочі.

— А що це за містична історія з веселками?

— Річ у тім, що нас завжди супроводжує веселка. Де б ми не виступали, вона завжди з'являється. Приміром, в Угорщині, потім у Німеччині. Але найбільша несподіванка була в Рейк'явіку. Ми їхали в автобусі у супроводі мокрого снігу, що заліплював вікна, барабанячи свою неповторну мелодію. Водій, слухаючи теревені про веселку, скептично посміхався. Та раптом аж скрикнув: «Дивіться, дивіться, он вона!» На мить запала тиша. «Божий знак», — не розгубився водій.

— Справді, цікаво. А що в житті вас найбільше вражає?

— Крім гейзерів? Люблю, коли надворі заметіль і співає свою пісню хуртовина. Щось надзвичайне відбувається тоді зі мною. І коли сонце заходить і чудові барви виграють у небі. Вони щоразу різні. Хочеться щовечора дивитися... Це дає колосальний заряд енергії.

— Після розказаного якось недоречно питати про мрії, і все ж...

— Мрія... Хочу, щоб в Україні був професійний жіночий хор такого рівня, як, приміром, чоловіча хорова капела імені Ревуцького. Щоб він гідно представляв нашу державу, навіть у самій назві якої — могутнє жіноче начало. Щоб лунали пісні про долю української жінки і історичні, і сучасні. Адже нині велику кількість таких творів забуто. Взагалі, мрію, щоб люди знову почали співати. Пам'ятаєте, як колись пісні лунали з кожного відчиненого вікна, у дворах бриніли гітари, вечорами люди співали. А тепер пісня спустилася у підземні переходи, з її допомогою жебракують... Звичайно, хочу, щоб у країні почалося економічне зростання. Тоді знову співатимуть веселих пісень. А найзаповітніше — хочу стати бабусею.

...Отака вона — Галина Горбатенко. Педагог, що робить чесно свою улюблену справу. Просто чарівна жінка, донька якої пішла материнською стежкою — теж стала диригентом-хормейстером.

Колеги кажуть про неї: «Диригент від Бога». Можливо, на підтвердження цього глієрівок скрізь супроводжує веселка. Навіть у північній країні гейзерів.

Любов СТАНАЧИЧ.

На фото: Галина Горбатенко, керівник хору училища ім. Р. М. Глієра.

«Ізольований» у Форосі

З ПЕРШИХ УСТ

Твердження про повну ізоляцію Горбачова у серпні 1991 року під час заколоту ГКЧП не мають під собою підстав — про це свідчать протоколи допитів працівників охорони першого й останнього президента колишнього Союзу.

Особистого охоронця Горбачова слідчий допитував шість годин

Це було одне з найвідповідальніших доручень у Михайла Кулиняка за більш як 30 років його роботи в органах прокуратури. Одинадцять років тому, коли у Москві стався заколот, що отримав назву ГКЧП, Михайло Никифорович — він працював тоді старшим слідчим Вінницької обласної прокуратури — й гадки не мав, що невдовзі буде залучений до розслідування справи про вчинення державного перевороту.

Після приїзду до Москви потрапив у підпорядкування начальника слідчої частини Генпрокуратури тодішнього Союзу Германа Каракозова. Від нього отримав конкретне доручення: встановити, як здійснювалася у дні заколоту охорона президента. Протягом чотирьох місяців роботи Кулиняк допитав понад сорок осіб, які були безпосередньо причетні до забезпечення охорони Горбачова. Був серед них, зокрема, і комендант Кремля Геннадій Башкін. Першим для надання свідчень Кулиняк запросив особистого охоронця Горбачова полковника КДБ Володимира Медведева. Цей чоловік добре знаний ще й тим, що здійснював охорону колишнього генсека Брежнєва. Високий на зріст, міцної статури, завжди зосереджений — таким він запам'ятався багатьом з газетних фотознімків чи екрана телевізора.

— Спершу я ніяк не міг зрозуміти, чому начальник охорони так хвилюється, — згадує Михайло Никифорович. — На поставлені запитання відповідав одним й тим самим реченням: «Нічого не можу говорити, бо це державна таємниця». Я бачив у ньому порядну людину. Спробував викликати на відвертість. Запропонував зателефонувати додому, повідомити, що з ним усе гаразд. Тоді Медведєв запитав, дивлячись прямо у вічі: «Скажіть, ви мене затримаєте?..»

Підстав для цього у нас не було. Я так і сказав про це. Він попросив дозволу на хвилину вийти на вулицю. Там в автомобілі на нього не без хвилювання чекала дружина. Тільки після цього розмова стала відверта. Затягнулася вона на цілих шість годин.

З автомобіля президента можна було зателефонувати хоч на край світу

Зі слів Медведєва, це зафіксовано у протоколі допиту, навіть у дні заколоту президент вільно міг користуватися телефоном. З його службового авто, обладнаного системою супутникового зв'язку, можна було зателефонувати до будь-якого куточка світу.

— Цікавився я й тим, як харчувалися у ті дні президент, працівники охорони, — продовжує розмову Кулиняк. — Як завжди, — такою була відповідь Медведева. А ще він додав: на складах у Форосі харчів було стільки, що їх могло вистачити років на десять.

Про саму систему охорони — зовнішню і внутрішню —дачного будинку президента у пресі згадувалося не раз. Головний охоронець про це розповідав так. Біля будинку на невеликій відстані постійно чергували приблизно 300 чоловік. Трохи далі була змонтована система огорожі. За нею несла варту зовнішня охорона. Керував нею тоді начальник відділення Кримського КДБ з прізвищем класика літератури — Толстой Лев Миколайович. Крім цього, президента охороняли бійці групи спецпризначення «Альфа», прикордонники. Коли він йшов купатися, під воду пірнали десять водолазів, а на рейді постійно стояли два кораблі.

■ ■ ■

За донькою Горбачових, для прикладу, теж було закріплено службове авто. Водієм служив чоловік непростий — мав звання підполковника КДБ.

■

Будинок начальника охорони розташовано приблизно за 50 метрів від приміщення, де перебував президент із сім'єю. Крім Медведева, там мешкали його заступники. Зазвичай служба зовнішньої охорони повідомляла про кожен візит, але того разу...

Візит без попередження

Генерал-лейтенант КДБ, начальник зовнішньої охорони КДБ СРСР Юрій Плеханов з'явився на порозі будиночку для охорони без попередження. Разом з ним було декілька представників ЦК (Кулиняк пригадав тільки прізвище Болдіна). Плеханов наказав доповісти президенту про гостей. Той прийняв їх хвилин через двадцять: теж, схоже, у ті хвилини ніхто не чекав.

У будинку Горбачова вони затрималися не більш як півгодини. Повернувшись назад, Плеханов наказав Медведєву збиратися в Москву. Доповісти про це Горбачову не дозволив. Сказав, що з ним усе погоджено. Побачивши вагання, взяв аркуш паперу й написав: «Медведєв В. Т. відряджається до Москви у розпорядження КДБ СРСР».

— Ця записка, — уточнює Кулиняк, — фігурує у справі. Ось чому так хвилювався під час розмови Медведєв: боявся, що його можуть звинуватити у невиконанні службових обов'язків. Він справді залишив у ті дні президента. Але не з власної волі —виконував наказ того, кому безпосередньо був підпорядкований по службі.

Фото з сімейного альбому.

Дорогою до Москви пили віскі й закушували салом

На зворотному шляху в літаку гінці з Москви, за словами Медведєва, відкоркували віскі, а на закуску мали свіже українське сальце. Медведєву теж запропонували. Він сидів окремо, на місці охоронця. Аби зняти нервове напруження, не відмовився. Сп'яніти, каже, не вдалося: чи то закуска була добра, чи багато важких думок роїлося в голові. Свої обов'язки він поклав на одного із заступників — Олега Клімова. Залишалося тільки здогадуватися, яка каша заварюється в державі. Добром це не закінчиться, думав про себе.

Після приземлення йому наказали залишатися вдома. Медведєв натомість попросив дозволити провідати батьків. Така нагода не часто траплялася. «Це ж поруч, у Чехово...» За домашніми клопотами трохи відійшов від великої політики. Бувало, натомившись за день після фізичної праці, навіть телевізора не вмикав. Рідний брат щодня навідувався в гості. Він працював у школі-інтернаті на скромній посаді завгоспа. Саме брат приніс у дім новину: передали, що Горбачов повертається в Москву з Фороса.

В. Медведєв таки встиг в аеропорт. Кадри зустрічі Горбачова облетіли телеекрани. Його вітали як героя. Одягнутий у легку куртку, без краватки, він спускався трапом літака разом з дружиною, на руках тримав онуку. Медведєв підійшов ближче, сподіваючись звично зайняти місце в автомобілі, поданому для Горбачова. Але той заперечливо хитнув головою: місце Медведєва зайняв його заступник Клімов. А наступного дня надійшла команда здати зброю й посвідчення. «Ось так закінчилася моя кар'єра».

Медведєв про Брежнєва й Горбачова

Те, про що піде далі мова, не ввійшло у протокол допиту. Пройнявшись повагою до слідчого, колишній охоронець двох керівників держави не відмовив йому в проханні висловити свою думку про наших керманичів. Лише настійливо просив: не вносити сказане до протоколу.

Брежнєвим, казав Медведєв, постійно маніпулювало оточення. Хоча сам він, на думку охоронця, був доброю людиною. Працювалося з ним легко, бо завжди завчасно попереджав про поїздки. Такою ж щирою залишилася у згадках його дружина. Якось Медведєв потрапив до них додому. Не відпустили, доки не пообідав.

Горбачов дивився на нашу службу трохи звисока. Завчасно про поїздки не попереджував. Тому готувалися до них здебільшого в авральному порядку. Все робилося, як кажуть, на нервах. А те, що ним керувала дружина, про це, здається, знаю не тільки я, людина, яка була наближена до президента.

Розмови в Кремлі

З окремими представниками служби охорони спілкуватися довелося безпосередньо у Кремлі. У цьому Кулиняку допомагав охоронець Горбачова Олег Клімов. Садовив в автомобіль і невдовзі вони опинялися на території Кремля. Водій Горбачова, скажімо, підтвердив факт існування в автомобілі супутникового зв'язку. Тоді ж Михайло Никифорович довідався про окремі побутові деталі сімейства президента. За донькою Горбачових, для прикладу, теж було закріплено службове авто. Водієм служив чоловік непростий — мав звання підполковника КДБ. На запитання, чи доводилося відлучатися з Фороса, відповів ствердно: «Лише один раз, їздили у Севастополь». — «В яких справах?» — «До ветеринарного лікаря. Собачка Горбачових захворіла на діатез, треба було показати лікарю...»

Список усіх допитуваних у «справі ГКЧП» Михайло Никифорович привіз з собою. «Мав же я прозвітувати перед дружиною про те, чому чотири місяці не був дома», — усміхається співрозмовник. Але одразу після цього на його обличчі з'явилася зажура. Дружини два роки тому не стало, звела зі світу невиліковна хвороба. Разом з сином Ігорем, нині він лікар у міській лікарні № 1, важко пережили втрату.

Михайло Никифорович уже на заслуженому відпочинку. Буває, дістане блокнот у жовтогарячій обкладинці, перегорне сторінки... «Ніби вчора все це було, а вже, дивись, одинадцять років минуло.» Про те відрядження до Москви нагадує також подяка Генерального прокурора — за розслідування «справи ГКЧП».

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

На знімку: М. Кулиняк на початку 80-х, тоді він працював у прокуратурі Вінницької області.

КОЛОНКА ОГЛЯДАЧА

Дещо про багатомірність екрана

Сьогодні у столиці завершується фестиваль європейського кіно.

Сучасні фестивальні фільми кардинально інші, аніж років п'ятнадцять-двадцять тому. Останнє десятиріччя дало початок не лише так званій гіперлітературі та електронному арту. Епоха Інтернету як альтернативного простору зачепила крилом і кінематограф.

Одинадцять країн показали шістнадцять стрічок, левова частка котрих сприймається як багатоплощинні твори, що їх умовно можна віднести до «нео-неореалізму» (термін автора). Новим осягненням реальності, водночас простої та іронічної, пройнята стрічка «Адам і Єва» шведів Ганса Хольма та Мана Гернгрена. Система узагальнень порівняно з титаном Бергманом різниться, як вода з землею, однак нічого з минулого не втрачено. Акцент на «Адамі і Єві» не випадковий, адже фільмові більшою мірою притаманне те, з чого ми почали розмову. У перегляді картини — так само, як у читанні нової літератури, зауважив би Роберт Кувер, — є дещо сновидне. Виникає деяке гіпермісце, що більш «схоже на внутрішній простір, ніж на зовнішній», простір, що належить не координатам, а безкінечності уяви.

Утім, заслуга багаторівневих фільмів дає змогу робити і звичайні висновки про зміну психології Адама і Єви протягом історії людства, виокремлювати кілька правд та вираховувати різні варіанти долі...

Шведська стрічка паралельно з іншими, представленими на фестивалі, декларує відвойоване протягом останніх сорока років право на змішування жанрів та безсюжетність. Давно розмиті кордони між глядацьким і авторським кіно. Екранна індустрія повноводо використовує засоби ігрового фільму, документалістики та мультиплікації в «одному флаконі».

Багато що з поміченого вище стосується і бельгійської картини «Закоханий Тома» П'єра-Поля Рандера. Показова вона ще й тому, що статичність кадру компенсується заглибленням у безодню комплексів пораненого цивілізацією: протягом усього фільму хворий герой дивиться в екран приладу під назвою відеофон. Тома багато років не виходить із квартири, спілкуючись раз на тиждень з мамою та кохаючись із дівчиною в костюмі для кіберсексу. Виведення за головну постать агорафоба (того, хто не терпить відкритого простору) доволі симптоматичне. Переховуючись від соціуму, обов'язків, кохання врешті-решт, він не може відмовитися ні від чого. А суспільству, яке культивує прозорість приватних дзвінків, нерухомий агорафоб вигідний як об'єкт для маніпуляцій. Коли Тома усвідомлює цю елементарну річ, він виходить на свіже повітря. Такі сюжетні розв'язки сприймаються як майстерне цитування (хіба це — не «Запрошення на страту» Набокова?).

І ще один фільм для майбутньої хрестоматії наших днів: «Стерті сліди» іспанця Енріке Габріеля. Стрічка притягує дивним перегукуванням з Довженком та, даруйте, Борхесом. Письменник Мануель після добровільного вигнання в Аргентині вертається на батьківщину — у маленьке гірське селище Ігерас, що його незабаром мають затопити водосховищем. В Ігерасі живуть колоритні персонажі далекого минулого. Та правдивішими за життя, особливо на тлі утопічних голлівудських хепі-ендів, видаються одразу дві смерті колишніх добрих друзів Мануеля. Стрічка афористична, як пожовкла книга з полиці старого вчителя Дона Хосе. «Людина народжується поганою, а суспільство робить її ще гіршою».

Повернення до пристрастей минулого, навіть з натренованим поглядом спостерігача, — робота серця і, разом з тим, пізнання. Так само, як похід на повноцінний фільм. А таких нам показали цього разу достатньо.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

На знімку: Бьорн Челман та Юсефін Нільсон у фільмі «Адам і Єва».

Фото з архіву «ГУ».

▼

Змова «молочних братів»

ТЕНДЕНЦІЇ

Вінницьке територіальне відділення Антимонопольного комітету України розпочало розгляд справи стосовно п'яти підприємств ВАТ «Вінницямолоко». Як пояснюють спеціалісти, йдеться про змову проти селянина: молокопідприємства не лише узгоджують між собою ціни на заготівлю в населення молочної сировини, а й розподіляють між собою зони її придбання.

Такі дії, пояснює керівник територіального відділення Павло Довгалюк, класифікуються як узгодження конкурентної поведінки суб'єктів господарської діяльності, що є грубим порушенням закону України «Про захист економічної конкуренції». До речі, довести факт змови «молочних братів» було непросто. На вимогу Антимонопольного комітету дати пояснення з цього приводу, не всі визнали наявні порушення. Окремі керівники, щоправда, письмово підтвердили факт узгоджених дій. Це й стало тією ниточкою, що дала змогу спеціалістам управління розплутати клубок.

Ще з лютого нинішнього року, уточнює П. Довгалюк, закупівельні ціни на молоко в області дружно почали сповзати: з 70 копійок за літр вони скотилися нині до 40—45 копійок. На «чужу» територію підприємства зазвичай не показували носа: заготовляли молоко лише в заздалегідь визначених населених пунктах. Одне слово, диктували свої умови.

Розпочата справа може мати два продовження. Сплата штрафу — до десяти відсотків виручки від реалізації продукції за останній звітний рік або, у разі відмови виконати рішення Антимонопольного комітету, матеріали будуть передані до суду.

Коментар заступника голови Вінницької облдержадміністрації Валерія КОРОВІЯ

— Торік від населення області на молокопереробні підприємства надійшло 220 тисяч тонн молока, за що селяни отримали 110 мільйонів гривень. А вже в нинішньому році ситуація змінилася: завдяки узгодженим діям монополістів закупівельна ціна стала нижче, навіть порівняно з сусідніми областями.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Загострити конкуренцію, на мою думку, можуть потужні компанії. З представниками окремих з них ведемо переговори. З однією метою: залучити їх на ринок області. Від цього виграють насамперед виробники сировини, тобто селяни. Та й споживачі не залишаться забутими — здорова конкуренція знижує ціну на пропоновану продукцію переробних підприємств.

А щодо відповідальності, то йдеться не лише про штрафи у великих розмірах. Обмеження конкурентної діяльності, варто уточнити, карається ще й кримінально.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

АКТУАЛЬНО

У черзі за правом на гектари

У Тернівці Балаклавського району Севастополя 35 місцевих селян отримали державні акти на земельні частки, а розпайоване поле єдиним масивом передали в оренду приватному підприємству.

А загалом таких подій на півострові не рясно, бо, як свідчить статистика, реформування колишніх КСП тут розгортається мляво, люди болісно реагують на те, що майно колишніх колективних господарств, в якому є частка й їхньої праці, масово продається за борги. Лише 59 відсоткам селян автономії видано майнові сертифікати. А договори їх оренди оформили тільки дев'ять відсотків селян, з яких заледве кожен п'ятий отримує орендну плату.

Не набагато краща ситуація і з землею. Чи не найчастіше нарікають на зневагу до їх права на гектари мешканці сіл Сімферопольського, Бахчисарайського, Білогірського, Джанкойського, Кіровського, Нижньогірського і Чорноморського районів. Сільради півострова ухвалили рішення про надання землі для особистого підсобного господарства 101 тисячі кримчан, з яких майже 50 тисяч — депортовані. Проте лише 17 тисяч потенційних власників замовили технічну документацію для визначення меж своїх ділянок на місцевості і менше десяти тисяч отримали державні акти. Гальмує процес і те, що після набрання чинності новим Земельним кодексом право розпоряджатися землями резерву і запасу перейшло до райдержадміністрацій. Деінде досі не оформлено документи на заяви, подані ще в січні. Люди скаржаться на непрозорість і незрозумілість дій багатьох чиновників, які не поспішають роз'яснити, хто в райадміністрації приймає заяви, хто їх розглядає й ухвалює рішення.

Невже комусь потрібні нові мітинги і «земельні бунти», адже нині в Криму 55,8 тисяч гектарів просто незатребуваної землі, якої на півострові вистачить усім, якщо не робити з неї політику.

Віктор ХОМЕНКО.

На зрошуваних землях сподіваються на дощі

Із 2 мільйонів 246 тисяч гектарів сільгоспугідь Запорізької області понад 250 тисяч — зрошувані землі. Проте полив здійснюється лише на 55 тисячах гектарів — більшість дощувальних установок перебуває в неробочому стані. І це — в зоні ризикованого землеробства!

Звісно, впровадження передових технологій зрошення, які забезпечать отримання гарантованих врожаїв сільгоспкультур в умовах засушливої зони, потребує великих капіталовкладень. До того ж, сільгоспвиробникам доводиться сплачувати ще й повну вартість електроенергії для перекачування поливної води. То як бути аграрникам регіону, які не мають коштів для ефективного використання зрошуваних гектарів?

В облдержадміністрації кажуть: таким господарствам без фінансової допомоги не обійтись. Зниження хоча б наполовину вартості кіловатгодини для перекачування поливної води, прийнятна система кредитування спонукатимуть аграріїв серйозно взятися за реалізацію програми зрошення.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запорізька область.

Чи будеш далі, якщо їдеш тихіше?

ПИТАННЯ РУБА

У країнах Балтії вирують дискусії з приводу передбачуваного рішення Єврокомісії встановити майбутнім членам ЄС субсидії для сільського господарства на рівні 25 відсотків від таких для «старих» членів. Окрім звичайної турботи про власні гроші, автори ідеї наводять оригінальний аргумент. Вони бояться, що різке збільшення субсидій призведе до... різкого піднесення життя на селі. Це, в свою чергу, спричинить соціальну напруженість між містом і селом і відплив городян до села. Досі лінія велася на зменшення чисельності зайнятих у сільгоспвиробництві. І латвійські політики, і населення проти «дискримінації» нових членів ЄС у разі вступу до єдиної Європи. Доказів, наприклад, що й у цьому разі субсидій значно перевищать нинішню держдопомогу селу, селяни не сприймають.

На прохання «ГУ» ситуацію прокоментував член керівництва громадської організації «Бауське сільгоспоб'єднання» «новохазяїн» Яніс Кіркліс (матеріал про нього надруковано в нашій газеті від 26.12.01 р.):

— Ми вміємо працювати і заробляти, тільки дайте нам можливість працювати. Якби ми були потрібні Євросоюзу, ми там уже були б. Чи потрібні нам ферми із золотими дахами та кришталевими молокопроводами? Якщо нам дадуть ці 25 відсотків і закриють кордон, ми зможемо працювати і жити. Але за відкритих кордонів, зважаючи на умови, які висуває Європа, з нами буде покінчено протягом уже першого року.

Селяни поступово занепадають духом і перебувають у такому стані, коли більше немає сил чинити опір. Очевидно, Євросоюз хоче прийняти до себе Латвію без народу. Якщо буде знищено все сільське господарство, скільки взагалі залишиться латишів?!

Є селяни, котрі підтримують цю політику і гадають, що будуть серед тих, хто виживе. Це ті, хто перший отримав тисячі гектарів, і вони, можливо, зможуть утриматися на поверхні.

З Я. Кірклісом згодний і керівник латвійської асоціації підтримки села Андіс Капостс:

— Ми отримаємо менше просто для того, щоб нас поставити на коліна, щоб не було конкуренції. Це ж математика! Що менше ми отримаємо, то легше буде нас покласти на лопатки. Якби селяни — хоча тепер це й нереально — об'єдналися в одну організацію, все давно було б гаразд. Але тільки-но селяни починають гуртуватися для якоїсь серйозної справи, як тут-таки з'являються сили, які створюють іншу організацію, котра проти. Виходить, рахуватися нема з ким.

У Латвії проходить збір підписів проти пропозиції Єврокомісії про зменшення субсидій країнам—кандидатам на вступ до ЄС. Селянська спілка ініціювала нараду міністерства землеробства з представниками селянських організацій на тему: «Що на нас чекає в Європі?».

Звертаючись до учасників зборів, жорсткі вимоги до уряду висунув голова Селянського союзу Латвії Аугуст Брігманіс. Він закликав казати не про великі та малі господарства, а про «ефективного селянина», котрий і з невеликим поголів'ям худоби та землі у змозі забезпечити рентабельне виробництво. Брігманіс підкреслив, що «хутори — наша національна гордість», отож субсидії треба платити всім селянам і починаючи вже з першого гектара. Міністр землеробства Атіс Слактеріс, у свою чергу, назвав безвідповідальними обіцянки платити субсидії власникам одного гектара землі та однієї корови. Таким селянам, заявив міністр, слід ясно сказати, що в умовах ЄС вони не зможуть прогодувати і вивчити своїх дітей.

Висувалися вимоги змінити нинішню сільськогосподарську політику і «заповнити Латвію та її столицю виробленим у країні продовольством», а також збільшити субсидії сільському господарству до 6 — 7% від держбюджету. І латвійські селяни «залишили за собою право організувати влітку нинішнього року широкомасштабні акції щодо захисту своїх прав».

А поки що в країні різко зменшилася кількість бажаючих вступити до нового союзу. Якби, як передбачено Конституцією, референдум про вступ відбувся в березні, більшість проголосувала б проти «входження в Європу».

За даними останнього моніторингу громадської думки, лише 36,2% громадян Латвії — за вступ до ЄС, а 43% — проти. Навіть у найбільш «просунутій» групі виборців (вік 18—24 роки) тих, хто проголосував би «за», менш як половина — 48,2%. Ці дані збігаються з результатами опитування «Європбарометра», проведеного на замовлення Європейської комісії. Його метою було дізнатися, як мешканці країн-кандидатів оцінюють євроінтеграцію. З'ясувалося, що в Латвії лише третина громадян — за вступ до ЄС, тоді як у всіх 13 країнах-кандидатах — у середньому 59% населення. Найбільшу підтримку членство в ЄС має в Румунії (80%) та в Болгарії (74%). За євроінтеграцію — 59% угорців, 51% поляків і 46% чехів.

■ ■ ■

І латвійські селяни «залишили за собою право організувати влітку нинішнього року широкомасштабні акції щодо захисту своїх прав»

■

Опубліковані дані викликали переполох у латвійському політикумі. Адже в програмах усіх парламентських партій, зокрема й опозиції, є пункт про швидший вступ до ЄС. З приводу входження до НАТО виникають суперечки, але правляча коаліція вважає, що для вирішення цього питання дізнаватися думку народу не потрібно. Останні дані показали, що від 1998 року, коли почали проводити такі опитування, популярність ідеї ЄС найнижча. Річ у тім, що в жовтні мають відбутися парламентські вибори, і партії правлячої коаліції одержать «прокол» у найважливішому напрямі зовнішньої політики.

Оглядачі пояснюють причину опору ЄС по-різному. Газета «Neatkariga rita avize» в статті з назвою «Латвія сказала Європі «ні!» пише: «Опитування за часом припало на найнегативніший момент настрою суспільства: воно проходило через кілька днів після заяви Європейської комісії про сільськогосподарську політику, яка спричинила в Латвії великий ажіотаж». Газета «Вести сегодня» до цієї причини додає іншу: начебто від ЄС відвернулися «національно стурбовані» виборці, яким не сподобався тиск ЄС і НАТО на Латвію з метою послабити мовну політику.

Директор соціологічної фірми «Latvijas Fakti» Айгарс Фрейманіс заявив: «Я майже переконаний, що вирішальної миті більшість усе-таки проголосує за Євросоюз, бо немає альтернативи: немає іншої Європи, в якій ми знаходимося географічно, історично та економічно». А міністр закордонних справ Індуліс Берзіньш, відомство якого багато в чому відповідальне за європолітику, вдався до вербальних досліджень. Він пропонує не ділити суспільство на «європесимістів» та «єврооптимістів», а запроваджує життєстверджувальне поняття «єврореалісти». Знаючи тенденцію до «клонування» латвійських партій, можна чекати, що невдовзі з'являться «оптимістичні реалісти» та «песимістичні реалісти». Вже цього року може надійти запрошення країнам Балтії вступити до НАТО. Запрошення до ЄС очікується не раніше 2003 року. Але рік-два — замалий термін для реалістів, щоб розв'язати проблеми сільського господарства Латвії.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Хоч гусь свині і не товариш

ДОСВІД

Не беруся стверджувати, яка частка правди у красивій легенді про те, як колись гуси врятували Рим, а ось що саме ці мудрі птахи винесли на своїх крилах з реформаторського провалля Миргородське інкубаторно-птахівниче підприємство — знаю не з чужих слів. Раніше на шести громадських фермах району вигулювали близько тридцяти тисяч гусей. Перевагу надавали великій сірій Миргородській породі. Для лісостепової зони України, принаймні так кажуть фахівці, сірі гуси найпродуктивніші.

Гусячі ферми і постачали інкубаторно-птахівничому підприємству вдосталь яєць для виведення молодняку. Вистачало й на продаж. Утім, реформаторська стихія не обминула. Нашвидкуруч перевдягнуті в бізнесменів торбохвати за вгодованого гусака пропонували селянам літру-другу солярки, гербіциди, якусь конче потрібну господарству залізяку. Одне слово, птицю вирізали. А де ж брати інкубаторні яйця?

Таке питання постало перед директором інкубатора Іваном Безлунним. Отож і заходився створювати власну гусячу ферму. На той час у реформованих колективних господарствах розтягувалися, руйнувалися кинуті напризволяще спорожнілі тваринницькі приміщення. Одне з них на околиці приміських Малих Сорочинців він і вподобав. З директором тамтешнього СТОВ «Славутич» Миколою Шубою швидко дійшли згоди, бо така кооперація вигідна обом.

Ні, не одним махом усе робилося. Та хоч би як там було, а нині на фермі утримують п'ять тисяч племінних гусок. Уже кілька років поспіль інкубатор розпродує по 70—80 тисяч добових гусят.

Чим, скажете, годувати ту галасливу ораву? Взяли в оренду 227 гектарів землі. Придбали два трактори, грунтообробну техніку, сівалки, комбайна, механізми для приготування кормів. Вирощують горох, ячмінь, кукурудзу, буряки, гарбузи, моркву та інші культури для гусячого раціону. Конче потрібний птиці черепашник везуть з Причорномор'я, крейду — з Донбасу... Корми власного виробництва обходяться інкубатору щонайменше вдвічі дешевше від купованих.

На осінь матимуть не менш як 12 тисяч своїх племінних гусей. Тож тепер інкубатор зможе за сезон виводити понад 100 тисяч гусят великої сірої породи.

Леонард НІКОЛАЄНКО,
заслужений журналіст України.

Полтавська область.

На знімках: директор інкубатора Іван Безлунний; на гусячій фермі.

Фото автора.

Всяк рятується як може

РЕАЛІЇ

Від безробіття на Рівненщині особливо потерпають сільські жителі. Багато хто з них, не покладаючись на державу, самотужки рятується від нього. Зайдьте цієї літньої пори в будь-яке поліське село — і побачите, як поменшало тут молоді й чоловіків: подались на заробітки.

Табу на помідори

— Буно зіва, — привітався сусід по дачі.

— Добридень, Романе. Де так засмаг? — цікавлюсь.

— В Італії, на заробітках. Працював на господаря за 700 доларів на місяць. Підливав помідори. І так вони за півроку надокучили, що наказав дружині не садити їх у нас на дачі.

Знаючи жартівливу вдачу сусіда, поцікавилась його враженнями.

— Італійці дуже мало знають про Україну. Хіба тільки про київське «Динамо» чули. Уявлення про нас — примітивні. Та я їм не дивую: освітній рівень моїх співвітчизників набагато вищий, чого ми не цінуємо, — каже Роман, який має за плечима Львівський лісотехнічний інститут, але через безробіття змушений був шукати порятунку на чужині.

«Побутовий» бізнес

Недавнім безробітним Валентині Ярмак, Любові Вдовиченко та Валентинові Примаку з Костопільського району поталанило: їм не довелося залишати рідні домівки, бо ініціативна мешканка села Велика Любаша Тамара Побережник, керівник товариства з обмеженою відповідальністю «Любаша», стала їм роботодавцем. Правда, для того, щоб заснувати свою справу, жінці довелося пройти чимало інстанцій та оформити безліч документів. Після зборів засновників вона зареєструвала товариство в райдержадміністрації, заплативши за це 119 гривень. Зі свідоцтвом про державну реєстрацію Тамара звернулася в облстатуправління, де одержала довідку про включення до єдиного державного реєстру, і теж не безкоштовно. Далі — реєстрація в податковій інспекції, Пенсійному фонді, центрі зайнятості, фонді соціального страхування, а також клопіт з відкриттям рахунку в банку, виготовленням печатки, штампу тощо...

— Тамара Побережник фактично відновила роботу будинку побуту в селі, де мешкає 945 чоловік, — розповідає заступник голови районної ради Ніна Бреус. — І завдяки підтримці держави створила робочі місця — районний центр зайнятості надав їй для цього дотацію.

— А це означає, що протягом першого року роботи повертаємо їй щомісяця затрати на зарплату працевлаштованим безробітним, — доповнює працівниця Костопільського районного центру зайнятості Тамара Гейне. — Крім Тамари Побережник, в цьому році видали ще шістнадцять дотацій на створення робочих місць та 71 одноразову виплату для заснування безробітними власної справи.

Така форма співпраці з районним центром зайнятості вигідна всім. Підприємцю тим, що кошти, які отримує за надані послуги, можна витрачати не на зарплату, а на розширення матеріальної бази, реконструкцію виробничих приміщень. Безробітним — бо працевлаштувалися: Валентин Примак — взуттьовик, Валентина Ярмак —швачка, Любов Вдовиченко — перукар (усі ці спеціальності вони здобули на курсах у центрі зайнятості). У виграші також мешканці Великої Любаші, яким не треба їхати за послугами в Костопіль. У будинку побуту є перукарня, майстерня з ремонту взуття, телерадіоапаратури, побутової техніки, пошиття одягу. І вартість цих послуг на 40—60 відсотків нижча, ніж у райцентрі. До того ж у «Любашу» навідуються мешканці інших сіл Підлужненської сільської ради.

Прогоріли на старті

Галина Б. із одного з поліських сіл Рівненщини пройшла всі ті інстанції, що й Тамара Побережник. Для власної справи мала і початковий капітал: чоловік Микола з сином Олегом саме повернулися із заробітків з Іспанії.

— Ми давно мріяли про власне невеличке кафе, — каже Галина. — Я дуже люблю куховарити, доросла донька висловила бажання допомагати. Про поставку продуктів домовилися з кумом-фермером. Надивилися і місце неподалік од жвавої траси. Відкрилися. Клієнтів не бракувало. Годили всім, щоб не минали.

— Але далі наш бізнес почав занепадати. Першими заїхали «братки» з пропозицією «даху», — розповідає Микола. — Вимагали накрити поляну за знайомство. Куди було діватися? Далі навідалися з перевірками пожежники, санстанція, даішники не минули... І пішло-поїхало. Все частування — за наш рахунок. Ми з дружиною порахували усе це і вирішили згортатись. Оце бачте — табличку «продається» прикріпили на дверях. А прізвище наше просимо не вказувати, бо ніхто наше кафе не купить.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Мал. Анатолія АНДРЄЄВА.

У НОМЕР

Смерть під комбайном

Трагічно завершилося протистояння власників земельних паїв і керівника сільгосппідприємства в селі Власівка Куп'янського району Харківської області. Відстоюючи свій наділ під колесами комбайна «Нива», загинула 56-річна медсестра Катерина Войтенко. Ще кількох пайовиків було травмовано цим самим комбайном, за кермом якого був керівник місцевої агрофірми «Прометей» Ігор Момот.

Конфлікт виник навколо трав'яного поля, яке пайовики вважали своїм. А директор сільгосппідприємства не захотів поступатися ним односельцям. Щоб захистити землю, група власівців вийшла до поля, маючи намір не дати агрофірмовській «Ниві» косити траву. Коли комбайнер відмовився їхати на людей, директор сам сів за кермо сільгоспмашини і спрямував її на групу «бунтівників». За словами очевидців, Катерину Войтенко буквально «розірвало комбайном». Постраждали й декілька інших селян, яким дивом удалося вискочити з-під коліс «Ниви». На їхню думку, якби в комбайна була опущена жниварка, то жертв було б набагато більше. Селяни одностайно стверджують, що, побачивши скоєне ним, директор тільки розлючено кинув: «Що, наїлися трави?».

Винуватця трагедії, **повідомляє for-ua. com,** затримано, а прокуратурою порушено кримінальну справу.

ПЕРСПЕКТИВА

«Дон» з кіровоградським клеймом

Зернозбиральні комбайни «Дон-1500-б», «Нива СКМ-1» і кормозбиральні комбайни «Дон-680» складатимуть із комплектувальних в Олександрійському районі на Кіровоградщині.

Прямі зв'язки з «Ростсільмашем» вигідні: російські комбайни недорогі, звичні в експлуатації, банки охоче надають на їх придбання кредити під невисокі відсотки. Микола Швиданенко, директор агрофірми імені Димитрова, на базі механічних майстерень якої і складатимуть кораблі полів, повідомив, що від сільгосппідприємств уже надійшло понад тридцять заявок на таку техніку.

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

КОНКУРС

Бо гаряча в нас пора

Я помітив: мало пишуть
В цю годину із села,
Журналісти розуміють,
що гаряча в нас пора.
І полоти, і сапати,
І з жуками воювати,
На роботу теж ходить —
Все хіба перелічить?
Щоб було що їсти взимку,
І покласти мізер в скриньку,
В льох, комору і у хлів...
Ще сказати я хотів:
Старість теж не за горами,
(Це між іншим і між нами)
І любов не запускать,
Щоб пізніш не жалкувать.
На кохання мало часу,
Вже косити треба й масу,
Ну, а сили вже не ті
(Бо літа не молоді)
Не надійся ні на кого:
Влада дасть тобі — нічого!
Тягни ношу цюю сам
І не вір ти чудесам.
Одне слово, плуга при
Та ще й вгору, не згори
Й не сумуй, співай та смійся!
Лиш на Бога вже надійся...

* * *

Закликаю всіх поетів:
Ярмо тягнем, все ж — пишім!
Мо' Верховна нас почує
Й легше стане нам усім:
Буде все оптимістичне,
І мажорне, й патетичне,
Як в англійців все «о'кей»!
А пока — давай! — Гей, гей!

P.S. *Дякую за опубліковані вірші. Є зворотний зв'язок, і головне — люди читають. А коли читають і співають — жити будемо, переженемо й переживемо всі негаразди!*

Ми — селяни, зараз так перевантажені, але не писати неможливо, пише саме життя — наш побут і нелегке сьогодення.

Павло ПОЛОЗЮК.

Городське
Коростишівського району
Житомирської області.

Казкова пісня волинських лісів

Серед корабельних сосен причаїлося чисте, прозоре озеро Пісочне. Одне з найбільших у каскаді Шацьких озер. Майже ідеально кругле. Науковці стверджують: його вода унікальна. У ній є і гліцерин, і срібло.

Водночас тут живуть унікальні люди. З чистими, як і озерна вода краю, душами. В цьому могли переконатися десятки тисяч тих, хто відпочивав у санаторії «Лісова пісня», колектив якого минулого року відзначив свій тридцятирічний ювілей.

Усі, хто приїздить сюди, прагнуть повернутися у цей заповідний куточок прекрасної Волині. Бо тут не тільки гоять старі болячки, а й відновлюють душевну рівновагу. Інколи здається, що природа і люди — неповторна гармонія краю.

Віктор Карпук працює директором санаторію зовсім недовго. Але завдяки його зусиллям тут панує атмосфера добра, щирості і щедрості. Приїжджайте у санаторій — і ви переконаєтеся самі.

Володимир КОРОЛЮК.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Ревізія по–КРУПному,

або Як бридке каченя перетворювалося на «Лебедя»

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧІВ

Мал. Віктора ПОПОВА.

— Чули? Потихонченко став банщиком.

Коли у квітні 1995-го Потихонченко з'явився на виробничо-комерційному підприємстві (ВКП) «Лебідь» (колишній банно-пральний комбінат), здивуванню друзів та знайомих не було меж.

— Через кілька годин, ознайомившись із розореним господарством, дізнавшись про трьохмільярдний борг і нулі на банківському рахунку, мені нічого не залишалося, як засукати рукава, — пригадує, ховаючи усмішку в розкішну бороду, Володимир Володимирович. — А роботи було непочатий край. Ну, уявіть...

Уявити зруйноване господарство, в якому залишилися обладнання, що дихало на ладан, та уражені грибком приміщення без дверей, легко. Важче повірити, що рівно через дев'ять місяців «Лебідь» погасив борги і отримав перший прибуток. Чим вкотре здивував не лише городян, а й місцеву владу, яка довірила Потихонченку перетворення бридкого каченяти на прекрасного птаха.

А починав Потихонченко з того, що вижив з підприємства тарганів та... недбалих працівників. Решту примусив працювати чесно, тобто прийняти його правила. І це підлеглим сподобалося.

Ще б пак! І на ниві побутових послуг Володимир Володимирович залишився вірним будівничій професії (чи не на це робили ставку завбачливі керівники міста?!). У котельній завдяки міськвиконкому поставили новий котел, відремонтували приміщення лазні, оновили фасад споруди. Варто було поставити сумлінного контролера і виручка зросла втричі! Запрацювали на спільну касу перукарі, з'явився у штаті лікар. Відвідувачі почали «сипать» грішми у відкритих на їхнє прохання кафе, більярдній залі, масажному кабінеті.

До речі, найавантюрніші пропозиції клієнти «Лебедя» мали змогу запропонувати, запросто зателефонувавши директорові додому. Сімейна сауна? Педікюрний та мозольний кабінети? А чому б і ні?

Потихонченко ризикує, експериментує, шукає. Іноді набиваючи гулі. Але це його не зупиняє. Навпаки, підштовхує.

— Кожна невдала спроба — це черговий крок уперед, —полюбляє повторювати він.

Уже сьогодні послуги «Лебедя» — чи не найдоступніші в країні. Зниження цін на них — найперше завдання керівника. Він розуміє, що не «товсті гаманці» роблять погоду в лазні, в перукарні, в масажному кабінеті. А здоровими хочуть бути всі. Тому «залучити маси» і намагається Потихонченко зі своєю дружною командою. А чим «купити» клієнта, якщо не хорошим паром, не якістю інших послуг, не чистотою і порядком?! А ще шанобливим і привітним ставленням. Хоча серед відвідувачів зустрічаються, самі розумієте, різні.

...Один з постійних клієнтів, який називався тривалий час заступником начальника контролюючого органу, а насправді виявився простим водієм, вирішив, мабуть, підмочити репутацію поважного в місті колективу і його керівника. Приходив скандалист у «Лебідь» не лише помитися в лазні... І щоразу, ображаючи працівників, погрожував керівництву прислати ревізорів, які, мовляв, виведуть «Лебедя» на чисту воду. А непримиренність та злоба клієнта пояснюється тим, що свого часу з підприємства було звільнено нечистого на руку працівника, який присвоював не раз виручку. З ним, мабуть, шофер ділив хліб і дім, був у близьких стосунках, інакше на виступав би затятим його захисником.

■ ■ ■

І на ниві побутових послуг Володимир Володимирович залишився вірним будівничій професії

■

«І що ви думаєте, — пишуть до редакції працівники ВКП. — Погрози нашого клієнта реалізувалися — до нас прийшли перевіряючі з КРУ. А перед ними протягом року «Лебідь» перевіряли дев'ять разів. І жодних порушень не виявили».

— Невже водій такий всесильний і всемогутній? — запитую, як то кажуть, в лоб начальника контрольно-ревізійного управління у Хмельницькій області Володимира Крупу.

— Нісенітниця це все, — категорично відкидає підозри Володимир Михайлович. — Наша перевірка — планова. Її завдання — ревізія фінансово-господарської діяльності підприємства і перевірка цільового та ефективного використання бюджетних коштів.

Потихонченко за сім років директорства не раз приємно дивував городян умінням з нічого робити щось на благо людей.

Цього разу Володимир Володимирович створив прецедент, викликавши схвалення одних і неприязнь других. Він не пустив перевіряючих на підприємство.

Нечуване зухвальство! Може, у «Лебедя» рильце в пушку? Ні, ефективність використання 65 тисяч гривень, що їх виділено фірмі бюджетом у 1999—2001 роках, перевірялася міськфінвідділом, відповідною міліцейською службою — зловживань не виявлено. Тоді чому директор завернув ревізорів?

Намагання провести ревізію всієї фінансово-господарської діяльності комерційного підприємства вважають у колективі перевищенням повноважень КРУ.

— До того ж закон передбачає письмово попереджувати суб'єкт перевірки за десять днів до її початку, —пояснює авторитетний в місті директор юридичної фірми Петро Доронін, посилаючись на Указ Президента «Про деякі заходи з дерегулювання підприємницької діяльності» від 23.07.1998 р. № 817/98.

Давайте розберемося. Володимир Крупа стверджує, що дія згаданого указу поширюється не на ревізії, а лише на перевірки. А ми, мовляв, з ревізією йшли на ВКП.

Стоп! По-перше, у посвідченні ревізорів написано, що їм доручено **«провести ревізію... та перевірку»** (виділено мною. — **Авт.**).

По-друге, Володимир Михайлович цитував мені лист-пояснення Держкомітету з питань регуляторної політики і підприємництва. А відповідав він на запит з Головного КРУ країни, в якому чітко запитувалося: «... чи повинні органи державної контрольно-ревізійної служби письмово повідомляти суб'єкти підприємницької діяльності за 10 днів до початку планової ревізії, **що проводиться за**

■ ■ ■

Намагання провести ревізію всієї фінансово-господарської діяльності комерційного підприємства вважають у колективі перевищенням повноважень КРУ

■

дорученням правоохоронного органу до моменту порушення кримінальної справи» (виділено мною. — **Авт.**). А тому, дійсно, попереджати керівництво «Лебедя» не треба було б, якби ревізію проводили б «за дорученням правоохоронного органу...». Але ж такого не було!

По-третє, в Інструкції про порядок проведення ревізій та перевірок органами КРУ, святая святих з усіх документів служби, після внесення змін 4.10.99 р. самим ГоловКРУ в п. 4. йдеться: «Дата початку проведення планової ревізії (перевірки)... погоджується з додатковим органом, **суб'єкт... письмово повідомляється про це контрольно-ревізійним підрозділом не пізніше як за 10 днів до початку ревізії (перевірки)»** (виділено мною. — **Авт.**).

Контролери відомства Крупи все-таки перевірили, як використовувалися у ВКП бюджетні гроші. Про що склали... акт. Хоча, відповідно до Закону України «Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні», акт складається «за наслідками ревізії». А результати перевірки «оформляються довідкою або доповідною запискою». До речі, в так званому акті поняття «ревізія» не фігурує зовсім. Так що ж проводили у «Лебеді» — ревізію і перевірку, ревізію чи перевірку? Хоч би там що — порушень практично не виявлено.

Але це мало втішає колектив. Він побоюється, що контролюючі органи шукатимуть, як шукали досі, будь-який привід для чергової ревізії.

— Ось і виходить: ми робимо все для поліпшення роботи підприємства, а отже, задоволення побутових потреб клієнтів, а хтось спить і бачить скинутого Потихонченка, який показав одного разу, як треба поважати його величність Закон, — спересердя каже однодумець неслухняного директора головний бухгалтер Людмила Руда. — А ми тільки й вимагаємо: дайте можливість спокійно працювати.

Сьогодні «Лебідь» на плаву і тут багато в чому «винуваті» міськвиконком, депутатський корпус, сам Володимир Володимирович. Як йому вдається «летіти» на чистих парах?

— Дивіться самі, — каже успішливий підприємець з жилкою будівничого, показуючи на таблетки валідолу в столі і двохпудову гирю в кутку...

Іван ІЛЛЯШ.

Київ—Хмельницький—Київ.

Не шукайте національну ідею, як цвіт папороті

(Початок на 1-й стор.).

Авторами ідеї загальнонаціональної акції, котра зародилася три роки тому, є заслужений діяч мистецтв України Валерій Куцевалов та Ігор Дідковський, людина, яка допомогла цій ідеї втілитися в життя, керівник групи компаній «Родовід». Йому 35 років. За станом душі пан Ігор — філософ. За освітою також. Відповідний факультет Київського держуніверситету закінчив у 1992 році. Після навчання у Мюнхені 1994-го року захистив дисертацію і став доктором філософії та права Баварської академії наук. Тема його дисертації — «Теорія національного егоїзму». Потім Дідковський повернувся в Україну. Бо він — українець. Живе національною ідеєю. Саме національною, а не націоналістичною. Чим і пишається. А ще він хоче, щоб таких, як він, амбітних, освічених і розумних українців, було побільше. Скрізь. У політиці, при владі, у бізнесі, культурі, мистецтві — будь-де.

В основі ж усього лежить культура — опосередкована суть людини. Немає людини без культури, як немає буття без свідомості. Тож українська еліта зобов'язана підтримати українську духовність. Саме з цієї тези і розпочав наш діалог Ігор ДІДКОВСЬКИЙ.

Фото Івана ФРОЛОВА (УНІАН).

Народна артистка України Софія Ротару біля свого пам'ятного знака у день урочистого відкриття Алеї зірок

— Загальнонаціональну акцію «Зірки України» ми розпочали, щоб протистояти навалі різноманітних фестивалів, брендів, нагород року стрічкопротяжного, конвеєрного типу, які заполонили наше громадське життя. Спочатку вітер віяв із-за кордону, коли метикуваті діловари, за відповідні кошти наших співвітчизників, дарували їм «міжнародне визнання», а на додаток ще й статуетку для візуального підтвердження «визнання». Потім і наші доморощені судді за відповідні кошти дарували не менш гучне «загальноукраїнське визнання», плюс якесь візуальне підтвердження. Головне — внести певні кошти, і ти вже — зірка чи виняткова людина відповідного періоду.

Ми ж не займаємося просуванням у зірки молодих талантів чи багатих та впливових людей, а займаємося сертифікацією майстрів, які апріорі такими вже є. Слава Богу, нам справді є кого славити і ким пишатися. Здобути нашу зірку не можна ні за які гроші, а лише заслугами.

Номінантів визначає Вища академічна рада, до складу якої входять відомі політики, бізнесмени, діячі науки, культури, мистецтва, спорту. На підбір членів ради жодним чином не впливає їхня політична чи інша орієнтація. Переважає елементарна повага до їхніх заслуг перед суспільством. Кандидатів на перемогу представляють Міністерство культури, Національний олімпійський комітет, інші організації чи установи. Цього року на перемогу в кожній номінації було по тридцять претендентів.

— Отже, зірки будуть із трьох сфер: мистецтва, естради, спорту. А які реальні нагороди вони отримають і коли?

— Реальна нагорода і відзнака — позолочена нагрудна восьмикутна зірка і встановлення на Алеї зірок такої ж збільшеної зірки, але вже латунної. Зірка на алеї плаває в особливій рідині всередині «акваріума» з броньованого скла. Така конструкція дає голографічний ефект. У майбутньому, коли з'являться меценати, хочемо наших номінантів підтримувати і матеріально. Переможців трьох номінацій визначатимемо і вшановуватимемо раз на рік, на День Києва. А 19 грудня, на Миколая, будемо вшановувати номінантів «Зірки пам'яті» — тих, кого вже немає з нами. Талант не має обмежень ані в просторі, ані в часі. Зірку закладатимемо одну, а прізвищ буде вісім. Хіба не заслужили увічнення Іван Миколайчук, Володимир Івасюк, Валерій Лобановський?..

— Судячи з відкриття Алеї зірок, яке було обставлено пафосно, така церемонія збережеться і надалі?

— А що поганого в тому, що видатних співвітчизників ми вшановуємо пафосно і показуємо це вшанування на всю державу? Так, це шоу, церемоніал, це атрибутика світського життя. А хіба це не виховує тих, хто бачить, як ушановують гордість і славу народу, держави? Хіба не спонукає їх бути кращими, чистішими, світлішими, прагнути і собі досягти якихось перемог і вершин у цьому житті? Я впевнений, що юний богунець, який супроводжував до алеї Софію Ротару, не зіп'ється у чині капітана, а буде прагнути до великих зірок. Він неодмінно захоче бути елітою суспільства. У нас є свій Канн, свій дух, свої зірки, своя краса, і цим треба пишатися. Сама процедура відзначення діє як урок виховання і поваги до самого себе за приналежність до держави, де є такі видатні люди. Не хлібом єдиним живе людина. І бідні, і багаті повернуться обличчям до української духовності.

Всі шукають національну ідею, наче це квітка папороті, яку загубили і не можуть знайти. А її не треба шукати, бо вона проста: люди, які у цій країні народжені, —щасливо у ній і живуть. У нас хутірська психологія, а виявляється, це не такто вже й погано. Бо весь світ з урбанізованих полісів створює псевдохутори, а нам їх не треба створювати, вони у нас є.

Щоб виховати повагу до себе, є певний шлях, певні атрибути. І пафос у даному випадку органічно вплітається сюди. Приміром, у німецької нації немає комплексу меншовартості по відношенню до слов'янської. Кажу це впевнено, бо тривалий час жив і гриз філософську науку в Німеччині. А чи можна з такою ж упевненістю казати про наш народ? Отож-бо... Всі проблеми закладені в нас самих.

Коли я, як продюсер, разом із режисером Юрієм Іллєнком повезли наш фільм «Молитва за гетьмана Мазепу» в Берлін на кінофестиваль, то один німецький знавець кіно був просто шокований: він чекав зовсім іншого — козачків, первак, шаровари, а побачив справжній продукт української духовності. Виходить, що крім названих, інших духовних атрибутів України у Європі не знають. А куди ж ділася за 300 років велика культура українського бароко, досягнення у письменстві тощо? Залишилися шаровари і первак...

Я мрію через совість, через сором, через пафос змусити тих українців, яким Бог дав можливість заробити великі гроші, навчитися вкладати їх у вітчизняні школи, у нашу культуру, в українську духовність.

Одним із перших меценатів, які відгукнулися й допомогли у проведенні акції, була компанія «Галактон», на чолі з генеральним директором Вадимом Чагаровським. До речі, їхній фірмовий слоган — «Галактон» — твоя молочна зірка».

— Пане Ігоре, а чому багато сучасних політиків ніяк не можуть скинути шаровари?

— Бо в них немає методологічної освіти, вони не знають політології, державотворення. Є політика заради політики і є політика заради себе. Це вже описано в літературі давно. Так от: у нас політика заради себе. За Фейєрбахом, вихователь також має бути вихованим. Тож законодавець має бути законоосвіченим. А у нас?

Помиляється той, хто каже, що влада більшості — це завжди правильно. Адже більшість завжди примітивніша, а меншість — аристократичніша. Якщо в сім'ї одна людина аристократичніша за духом, то з часом так станеться, що вона опуститься до нижчого рівня. Це очевидні речі. Якби моя воля, то я ввів би виборчий ценз — майновий і інтелектуальний. Право голосувати мало б 8-10 відсотків населення. Тоді б чорні технології задурювання, розраховані на низький розумовий рівень виборця, не пройшли б.

— Але ж це недемократично?

— Демократія — не найдосконаліший винахід людства. Чому людина з ідеєю ковбаси по два двадцять має обирати мені поводирів із світоглядом позавчорашнього дня? Це не стільки демократія, скільки спекуляція на ній. Хоча я чудово розумію, що за раз не можна зліквідувати те, що втовкмачувалось у свідомість більше 70 років.

— Пане Ігоре, в інтерв'ю одному діловому виданню на запитання, для чого вам було ризикувати, вкладаючи свої кошти у створення фільму «Молитва за гетьмана Мазепу», ви сказали, що вами рухає кураж. Мені здається, що і при втіленні у життя загальнонаціональної акції «Зірки України» вами рухає та ж сила. Що це означає?

— А те, що я чітко усвідомлюю, що наш народ гідний більшого.

Я відчуваю себе українцем і мене розпирає від цього. І не хочу бути іншим. Я втомився від скиглійської позиції співвітчизників і хочу розбурхати їх до активного життя. Через піднесення української духовності. Без цього ми нічого не збудуємо і нічого не досягнемо.

Вів розмову
Леонід БРОВЧЕНКО.

ВІДПОЧИНОК-2002

В сідлі Хемінгуея

У шкіряному сідлі, яке справді належало класику літератури і відомому спортсмену—уславленому «татові Хему», пропонує промчати мальовничими гірськими куточками природи Бахчисарайського району недавно відкрита гуртом друзів-однокласників кінно-спортивна база «Сонячносілля».

В занедбаних куточках віддаленого, забутого невеличкого гірського сільця Сонячносілля, яке колись кримськотатарською мовою звалося Аерголь (Сонячне), з молодечим ентузіазмом спорудили комфортабельні котеджі й конюшні.

У рік Коня в цій чудовій місцині, куди донедавна не доходив навіть рейсовий автобус, максимально розширили різновиди послуг любителям кінного туризму, маршрути якого пролягають не лише до гір з древніми укріпленнями і печерними містами Бакла, Мангуп-Кале, Чуфут-Кале, Тепе-Кермен, Ескі-Кермен, ущелин Великого каньйону, печер, гротів, Ванни молодості, водоспадів, гірських озер і водосховищ уздовж річок Альма й Кача, а й до моря.

Кінний туризм, з'ясувалося, настільки популярний і прибутковий, що на відомому аукціоні за півтори тисячі доларів придбали сідло Ернеста Хемінгуея, яке незмінно популярне не лише серед вітчизняних відпочивальників. Останнім часом на базу кінного туризму «Сонячносілля» надходить все більше заявок з Америки, Німеччини, Франції та Італії. Нині йде запис уже на осінь.

Тому нині тут у розпалі будівництво ще п'яти котеджів з тренажерною залою, кортами і басейном.

Поруч, у Фурманівці, розширюють і племінну ферму коней української верхової породи, які в міжнародних змаганнях незмінно здобувають призові місця. Так що вирушити у подорож Кримом з Сонячносілля можна і на сумирній конячці, і на норовистому скакуні.

Віктор ХОМЕНКО.

▼ Крим.

Лікарю, допоможіть!

День прийому, один із багатьох

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

— А-а, рідненькі мої, ви вже чекаєте?! Як вас сьогодні багато! Це добре, значить, не нудьгуватимемо. Ну, хто там перший? Заходьте.

— Здрастуйте, лікарю. Я до вас.

— Я це помітив. Слухаю вас.

— Лікарю, ви можете окуляри виписати? Такі, що збільшують...

— Навіщо вам окуляри? На вас дивлячись, не скажеш, що у вас проблеми з очима.

— У мене проблема з дружиною, лікарю. Моя зарплата їй здається маленькою. Випишіть для неї збільшувальні окуляри. Та найсильніші! Ні, пишіть відразу двоє окулярів. Другі нехай віддаляють.

— А ці навіщо вам?

— Ні, не мені, також дружині. Щоб по квартирі ходила, а то бурчить без упину: «Сімнадцять метрів на чотирьох...». Ну, щоб не здавалася квартира маленькою... Ой, дякую! Ви не уявляєте, що ви для мене зробили...

— До побачення. Наступний.

— Здрастуйте.

— Здрас-сьтє. Сідайте. Розповідайте, що вас до мене привело?

— Випишіть, лікарю, ліки для мами. Вона заміж хоче, а ніяк не виходить...

— Дамочки, для цього є служби знайомств. Тут лікар не допоможе.

— Якщо людина нервує, ночами не спить? Якщо нервоз у людини...

— Невроз!

— Я так і сказала. Якщо у людини нервоз на грунті особистого життя, це до вас?

— Якщо невроз — до мене. Ну роздягайтеся, подивимося.

— Мені? Чи мамі?

— Обом.

— Лікарю, а може, молоточком по колінцях?

— Хто тут лікар?! Ви чи я?

— По-моєму, ви.

— Тоді слухайтеся. А молоточком — це день учорашній. Тепер у ходу порівняльний аналіз... Так, добре... Так... Ага... Чудово! Одягайтеся.

— А маму не будете мацати так само?

— А що, я так не бачу?! Отже, так. Я рецепт випишу, поприймаєте. Має допомогти.

— А коли знову до вас на прийом?

— Навіщо хвору людину мучити?! Ви приходитимете, мені розповідатимете. Завтра й почнемо, тільки під кінець зміни приходьте. Нехай наступний заходить.

— А наступних немає.

— А хто ж це відповідає?

— Я.

— Хто це «я»?

— Останній.

— Останній, заходьте. Слухаю вас.

— А ви хто?

— Я думаю, що я лікар.

— А-а, ну тоді я до вас.

— Дуже приємно!

— Лікарю, чув я, що є засіб, який життя продовжує.

— Я також чув.

— Мені б такий. Хочеться ще років сорок-п'ятдесят пожити.

— А скільки вам тепер?

— Дев'яносто сім днями виповнилося.

— Ви що, хочете рекордсменом з довгожительства стати?

— Ні. Рекорди мені ні до чого. Хочу побачити, чим перебудова закінчиться.

— Гаразд, випишу я вам ліки, але тільки гарантій немає жодних.

— І не треба гарантій, надто вже їх багато довкруж. Мені просто пожити б ще трохи.

— Прізвище?

— Моє?

— Авжеж. Своє я знаю.

— Напишіть будь-яке, мені все одно. Аби пожити ще трохи, подивитися бодай одним оком на нормальне життя.

— То вам цікаво дізнатися, чим перебудова закінчиться? Це одне дозування. Якщо нормальне життя побачити хочете, тоді я подвійну дозу випишу.

— Дякую, лікарю, довіку вас не забуду! До побачення!

— До побачення, до побачення... А може, потрійну треба було?..

Юрій АЗАНОВ.

Одеса.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ. ①

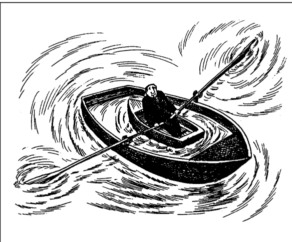
Дурень, одягнутий скромно, видається розумнішим

Мал. Вікторії КОЗЛОВОЇ. ②

ДОШКА ПОШАНИ

Щоб бажання збігалися з можливостями

Мал. В. КАЗАНЕВСЬКОГО.

Леонід Кравчук, народний депутат, фракція СДПУ(о):

Люди пливуть із фракції до фракції. Пливуть в один бік люди, в інший — гроші. І так весь час переливання йде: гроші — люди, люди — гроші.

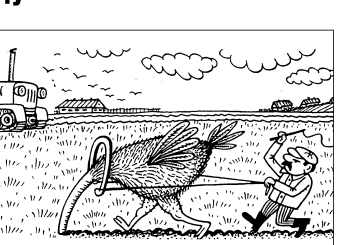
ВІД ЧЕРГОВОГО:

Так отож! Думається, що уже визріла необхідність створення комітету з питань узгодження депутатських бажань з їхніми можливостями.

Як прогодувати сім'ю

«Інтерфакс-Україна»:

Певний інтерес у виборців округу № 18 (Вінницька обл.) викликав лідер об'єднання «Єдина родина» Олександр Ржавський, який, за словами М. Томенка, пообіцяв кожній селянській садибі подарувати качку, якщо її господарі ввійдуть до лав об'єднання «Єдина родина».

Мал. О. МОНАСТИРСЬКОГО.

ВІД ЧЕРГОВОГО:

А в Австралії, кажуть, перед виборами кожному аборигену дарують по качконосу. Абориген качку з'їдає — і залишається з носом!

Ініціатива знизу

Анатолій Кінах, Прем'єр-міністр України:

...Необхідно відновлювати й закріплювати таку складову політики держави, як державна пропаганда й агітація.

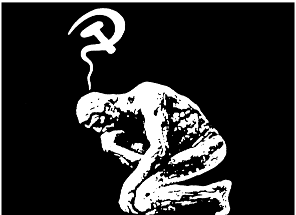
ВІД ЧЕРГОВОГО:

Одностайно підтримуємо і пропонуємо проект постанови:

1. Запровадити: соціал-демократичний університет мільйонів (об'єднаних), народні дні політінформації (НДП), ІНТЕРнаціональне виховання трудящих, аматорські Кінахвествівалі у регіонах, Льонінські суботники та антимельниченківські читання, жовто-блакитні червоні куточки.

2. Доручити втілити в життя усе вищесказане незабутнім Долганову і Лапікурі.

3. Хай живе!

Мал. О. МОНАСТИРСЬКОГО.

Черговий по «дошці» Вілен КАЙДАШ.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Ану працюй!

Губернатор провінції Нью-Кози вирішив піти у відставку. Місцеві кримінальні авторитети цю відставку не прийняли, натомість зобов'язали губернатора задля блага народу працювати й далі.

Тільки й усього

Окремі недоліки, що мали місце під час останніх виборів у Банановому Маразмадорі, але не могли суттєво вплинути на результати голосування, призвели до суттєвих порушень закону, що істотно вплинули на результати голосування.

Мафія безсмертна

Чергові вибори у Банановому Маразмадорі відзначалися неабиякою активністю електорату. Так, у підконтрольних мафії регіонах на виборчі дільниці прийшло до 350 відсотків виборців.

Реальність

Щомісячна зарплата 2500 доларів — це реально! Якщо, звісно, ви любите оргії, круїзи, презентації, а самі ви — нащадок високопоставленого родича.

Вдала покупка

Сонце маразмадорської поезії Вальдемар Семигубенко здійснив паломництво на один із ринків, де придбав собі терновий вінок, інкрустований коштовним камінням.

Реклама

Торговий дім «Кизяківщина» реалізує: депутатські мандати, манну небесну, зброю, валютопроводи, почесні грамоти глав держадміністрацій.

Із протоколу даішника

Причиною ДТП послужила політична орієнтація водія «Жигулів».

Новина правопорядку

За кваліфіковане нерозкриття однієї резонансної справи, по якій проходило декілька високопоставлених осіб, слідчий з особливо важливих справ А. Дружбанюк отримав орден, а від спонсорів — матеріальну винагороду в особливо великих розмірах.

Добровольці мимоволі

У Банановому Маразмадорі зареєстроване об'єднання «Мафія на підтримку демократії». Варто зауважити, що співробітників правоохоронних оганів зобов'язали вступити до нього добровільно.

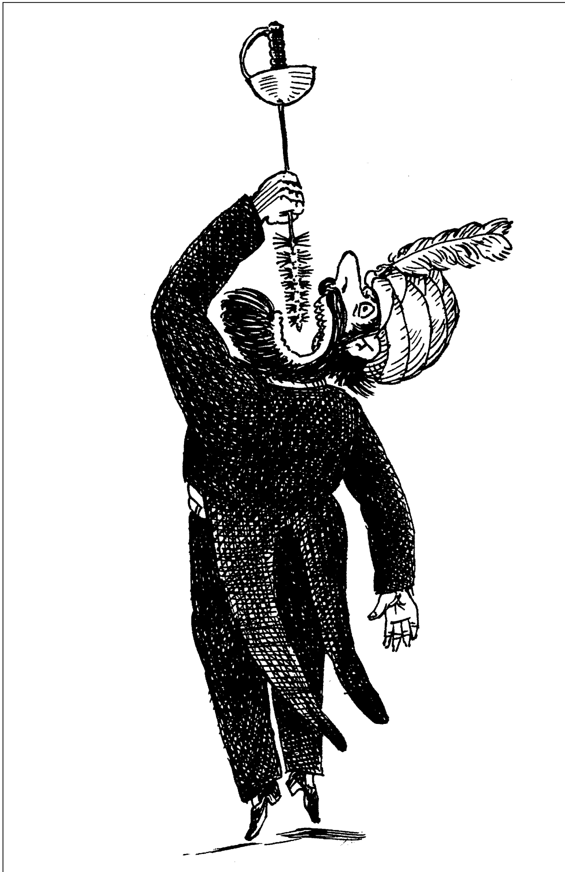
Дурне питання

У Банановому Маразмадорі прийнято біле називати чорним, а чорне — білим. Чому? — поцікавилась одна необізнана людина. «Не задавайте дурних питань!» —відповіли їй компетентні спеціалісти.

Робота кипить

У Банановому Маразмадорі триває будівництво правової держави. Виконробом на цьому будівництві —відомий кримінальний авторитет Майкл Пузастий.

Олександр ПЕРЛЮК.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

ОГОЛОШЕННЯ

Фінансова консолідована звітність АКІБ «УкрСиббанк»

Звітність підтверджена аудиторською фірмою "Пасив" товариство з обмеженою відповідальністю, м. Харків, пр. Ілліча, 11/13, к. 38, № 0920 в Реєстрі суб'єктів аудиторської діяльності
Аудитор - Атрощенкова Н.І. (сертифікат аудитора серії "Б" № 000210 рішення АПУ №82 від 24.09.99 р. терміном до 24.09.2003 р.)

Звіт про прибутки та збитки АКІБ "УкрСиббанк" за станом на 1 січня 2002 року консолідований

(тис. грн.)

Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік
Процентний дохід	172606	111221
Процентні витрати	(90850)	(63463)
Чистий процентний дохід	**81756**	**47758**
Комісійний дохід	35922	30659
Комісійні витрати	(1956)	(1611)
Чистий комісійний дохід	**33966**	**29048**
Дивідендний дохід	-	2
Чистий торговельний дохід	20747	5458
Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	(4023)	13027
Прибуток від довгострокових інвестицій в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	-	-
Інший операційний дохід	651	632
Операційний дохід	**133097**	**95925**
Загальноадміністративні витрати	(55386)	(37749)
Витрати на персонал	(36236)	(14823)
Прибуток від операцій	**41475**	**43353**
Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(20471)	(29112)
Прибуток до оподаткування	**21004**	**14241**
Податок на прибуток	(5263)	(6817)
Прибуток після оподаткування	**15741**	**7424**
Непередбачені доходи/витрати	-	-
Чистий прибуток/ збиток банку	**15741**	**7424**
Чистий прибуток на одну просту акцію, грн.	0,0087	0,0041
Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію, грн.	**0,0087**	**0,0041**

Зведений балансовий звіт АКІБ "УкрСиббанк" за станом на 1 січня 2002 року
Форма № 11.03
АКІБ "УкрСиббанк", 61005, м. Харків, пр. Московський, 60

(тис. грн.)

Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік
АКТИВИ	**01-01-2002**	**01-01-2001**
Кошти та залишки в НБУ	102096	65001
Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, та цінні папери, емітовані Національним банком України	-	-
Кошти в інших банках	127606	114284
Цінні папери на продаж	13816	3107
Кредити та заборгованість клієнтів	807793	540846
Інвестиційні цінні папери	48159	48448
Довгострокові інвестиції до асоційованих компаній і дочірніх установ	13482	5580
Основні засоби та нематеріальні активи	67881	45841
Нараховані доходи до отримання	28795	14368
Інші активи	56275	5047
Усього активів	**1265903**	**842522**
ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
Кошти банків	120793	127858
Кошти клієнтів	748488	324315
Інші депозити	5775	15157
Боргові цінні папери, емітовані банком	18485	2180
Нараховані витрати до сплати	15229	7387
Інші зобов'язання	193508	217246
Усього зобов`язань	**1102278**	**694143**
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
Статутний капітал	90000	90000
Капіталізовані дивіденди	-	-
Акції, викуплені в акціонерів	(5)	-
Емісійні різниці	-	-
Резерви	3937	3566
Результати переоцінки	17546	18260
Нерозподілений прибуток	52147	36553
у тому числі сума переоцінки у разі вибуття необоротних активів	568	-
Усього власного капіталу	**163625**	**148379**
Усього пасивів	**1265903**	**842522**

Звіт про власний капітал АКІБ "УкрСиббанк" за станом на 1 січня 2002 року

(тис. грн.)

Рядок усього	Найменування статті	При-міт-ки	Статутний капітал, зареєстро-ваний, сплачений	Емісійні різниці	Викуплені власні акції	Резерви	Результати переоцінки	Нерозподі-лений прибуток	Капіталізо-вані дивіденди	Капітал та резервні фонди,	Попередній рік
	1	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**7**	**8**	**9**	**10**	**11**
1	Залишок на 1 січня звітного року		90'000	0	0	3'566	18'260	36'553	0.00	148'379	124'200
2.1	Коригування: Зміна облікової політики	1.2									
2.2	Виправлення помилок	1.2									
2	Скоригований залишок на початок року										
3	Переоцінка основних засобів						(940)			(940)	16703
4	Переоцінка нематеріальних активів						226			226	
5	Перевищення сум попередніх дооцінок над сумою попередніх уцінок залиш-кової вартості об`єктів необоротних активів, що раніше були переоцінені, у разі їх вибуття							701		701	52
6	Дивіденди за минулий рік, сплачені										
7	Капіталізовані дивіденди за минулий рік										
8	Чистий прибуток							15'741		15'741	7'424
9	Розподіл у загальні резерви банку										
10	Розподіл у резервні фонди					371		(371)			
11	Сплата в раніше зареєстрований статутний капітал										
12	Реєстрація акцій нового випуску (на суму внесків)										
13	Купівля власних акцій				(5)			(477)		(482)	
14	Продаж раніше викуплених власних акцій										
15	Залишок за станом на кінець дня 31 грудня звітного року		90`000	0	(5)	3'937	17'546	52'147	0.00	163'625	148'379

Звіт про рух грошових коштів АКІБ "УкрСиббанк" за станом на 1 січня 2001 року
(прямий метод)

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітний рік	Попередній рік
I. ОПЕРАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ				
1	Процентні доходи, що отримані	Грошові надходження щодо процентних доходів	157 496	112 373
2	**Процентні витрати, що сплачені**	(Грошові сплати процентних витрат)	(80 095)	(58 629)
3	Комісійні доходи, що отримані	Грошові надходження щодо комісійних доходів	35 755	30 674
4	Комісійні витрати, що сплачені	(Грошові сплати комісійних витрат)	(1 911)	(1 637)
5	Дивіденди від довгострокових вкладень в асоційовані компанії, що отримані	Грошові надх. щодо дивідендів від довгострокових вкладень в асоційовані компанії, отримані	-	2
6	Інші доходи, що отримані	Грошові надходження щодо інших доходів	568	942
7	Інші витрати, що сплачені	(Грошові сплати інших витрат)	(48 387)	(35 897)
8	Реалізовані результати від торговельних операцій	Грошові надходження щодо результату від торговельних операцій	17 505	5 983
9	Повернення раніше списаних активів	Грошові надходження раніше списаних активів	4 905	-
10	Виплати працівникам банку	(Грошові сплати працівникам банку)	(36 174)	(14 823)
11	Податок на прибуток, що сплачений	(Податок на прибуток, сплачений грошами)	(5 139)	(8 126)
12	**Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку**	Сума рядків з 1 по 11	44 523	30 862
13	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам	Грошові надх. (відплив коштів) за операціями з іншими банками, кредитів та передоплат іншим банкам	(14 372)	(81 771)
14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам	Грошові надходження (відплив коштів) за операціями з кредитами, що надані клієнтам	(297 453)	(360 506)
15	Зменшення (збільшення) інших активів	Грошові надходження (відплив коштів) за операціями з іншими актив.	(45 886)	(1 513)
16	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного Банку України	Грошові надходження (відплив коштів), отримані від Національного банку України	11 165	-
17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків	Грошові надх. (відплив коштів) за операціями з іншими банками	(18 230)	114 971
18	Збільшення (зменшення) поточних та депозитних рахунків	Грошові надходження (відплив коштів) за операціями з поточними та депозитними рахунками	412 829	205 427
19	Збільшення (зменшення) інших зобов`язань		(9 188)	90 544
20	Реалізація (придбання) цінних паперів у портфелі банку на продаж	Грошові надходження (відплив коштів) за операціями з цінними паперами в портфелі банку на продаж	(10 520)	(3 253)
21	**Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності**	Сума рядків з 13 до 20	28 345	(36 101)
22	**Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності**	Сума рядків 12+21	72 868	(5 239)
II. ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ				
23	Реалізація (придбання) інвестиційних паперів	Грошові надходження (відплив коштів) за операціями з цінними паперами в портфелі банку на інвестиції	8 590	(42 421)
24	Зменшення (збільшення) вкладень в асоційовані компанії	Грошові надходження (відплив коштів) за операціями з інвестицій в асоційовані компанії	28	(339)
25	Зменшення (збільшення) вкладень у дочірні установи	Грошові надходження (відплив коштів) за операціями з інвестицій у дочірні установи	(7 930)	(3 567)
26	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів	Грошові надходження (відплив коштів) за операціями з вкладень в основні засоби та нематеріальні активи	(35 952)	(21 041)
27	**Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності**	Сума рядків з 23 до 26	(35 264)	(67 369)
III. ФІНАНСОВА ДІЯЛЬНІСТЬ				
28	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу	Грошові надходження (відплив коштів) за операціями з цінними паперами власного боргу	3 701	7 577
29	Збільшення (зменшення) субординованих зобов`язань	Грошові надходження (відплив коштів) за субординованими зобов`язаннями	(2 706)	119 551
30	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу	Грошові надходження (відплив коштів) до акціонерного капіталу	220	52
31	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду	(Відплив грошових коштів як дивідендів)	-	(1)
32	**Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності**	Сума рядків з 28 до 31	1 215	127 180
33	**Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів**	Рядок 33 = 22+27+32 має дорівнювати рядок 33 = рядок 35 - рядок 34 +/ - розділ IV	38 819	54 572
34	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року		(89 106)	(36 030)
35	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року		(130 981)	(89 107)
IV. ВПЛИВ ЗМІН КУРСІВ ВАЛЮТ		Нереалізований результат від переоцінки іноземної валюти	3 056	(1 495)

Керівник **Александров А.В.**
Головний бухгалтер **Мар' янко І.В.**

Аудиторська фірма "Пасив" товариство з обмеженою відповідальністю, м. Харків, проспект Ілліча, 11/13, кв. 38, тел. 23-73-60 № 0920 в Реєстрі суб'єктів аудиторської діяльності

АУДИТОРСЬКИЙ ВИСНОВОК
за наслідками перевірки достовірності та повноти фінансової звітності за рік, що закінчився 31.12.2001р. Акціонерного комерційного інноваційного банку "УкрСиббанк"

Аудиторською фірмою "Пасив" на підставі договору № 76 від 01.11.2001р. було здійснено перевірку достовірності та повноти річного консолідованого балансу та фінансової звітності станом на 01.01.2002р. за рік, що закінчився 31.12.2001р. Акціонерного комерційного інноваційного банку "УкрСиббанк", код ЄРДПОУ 09807750, м. Харків, пр. Московський, 60.

АКІБ "УкрСиббанк" має 16 філій на території України. Підтвердження зведеної звітності було проведене на підставі бухгалтерської та фінансової звітності, наданої філіями головному банку.

Склад фінансової зведеної звітності: балансовий звіт, звіт про прибутки та збитки, звіт про зміни у власному капіталі, звіт про рух грошових коштів банку за рік, що закінчився 31.12.2001р. та примітки. Фінансова звітність була підготовлена згідно з діючими вимогами чинного законодавства України, адаптованими до Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (МСБО).

Аудиторська перевірка проведена у відповідності з вимогами Закону України "Про аудиторську діяльність" та прийнятими "Національними нормативами аудиту в Україні" з урахуванням рекомендацій Національного банку щодо проведення зовнішнього аудиту комерційних банків.

Для перевірки аудитору були надані документи:
- Статут банку;
- установчий договір;
- копія ліцензії;
- документи дня за внутрибанківськими рахунками з первинними документами (вибірково);
- договори з юридичними та фізичними особами (вибірково);
- відомості нарахування амортизації;
- картки особових рахунків заробітної плати працівників банку (вибірково);
- бухгалтерська звітність;
- звіт про зміни у власному капіталі;
- звіт про рух грошових коштів;
- звіт про прибутки та збитки;
- звітні баланси банку;
- декларації, розрахунки по податках;
- інші первинні документи.

Аудитор провів аудит зведеного балансу банку станом на 01.01.2002р., звіту про прибутки та збитки, звіту про зміни у власному капіталі, звіту про рух грошових коштів.

Відповідальність за достовірність поданої аудитору інформації несе керівництво банку. Обов'язком аудитора є, на підставі проведеного аудиту, висловлення висновку стосовно бухгалтерської та фінансової звітності та відсутності у звітності суттєвих помилок і порушень.

Банк діяв на підставі Ліцензії Національного банку України № 75 оновленої 24.12.2001р.

Станом на 01.01.2002р. сплачений статутний фонд АКІБ "УкрСиббанк" складав 90000000 грн., що відповідає заявленому статутному фонду у повному обсязі.

Статутний фонд сформовано за рахунок власних коштів акціонерів. Доля кожного акціонера у статутному фонді не перевищила 35%, що відповідає чинному законодавству. Величина статутного капіталу банку і капітал у цілому дозволяє здійснювати банківські операції, передбачені ліцензією НБУ.

Проведення аудиту було спрямоване на одержання розумних підтверджень щодо обґрунтування сум та інформації, розкритих у фінансовій звітності, а також оцінку відповідності обґрунтування застосованих принципів обліку нормативним вимогам, щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в Україні, чинним протягом періоду перевірки.

Аудитор використовував такі аудиторські процедури: підтвердження, спостереження, документальна перевірка, тестування на відповідність, співставлення (аналітичний огляд).

Під час аудиторської перевірки було проведено дослідження щодо обґрунтованості сум та інформації, розкритої у фінансовій звітності банку. Проведено оцінку відповідності принципів обліку, що застосовуються, до нормативних вимог щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в Україні, що діяли у період перевірки. Аналіз стану бухгалтерського обліку і звітності дозволяє зробити такі висновки:
- встановлений порядок ведення бухгалтерського обліку задовольняє вимогам нормативних документів в Україні, чинним на протязі періоду, що був перевірений,
- формування резервів здійснюється відповідно до вимог чинного законодавства;
- операції, не вказані в ліцензії, не проводились; на протязі 2001р. АКІБ "УкрСиббанк" дотримувався економічних нормативів, встановлених Національним банком України;
- структура "кредитного портфеля" банку є задовільною;
- зловживань з боку керівництва банку не встановлено;
- банк, в основному, дотримувався економічних нормативів у 2001р.;
- станом на 01.01.2002р. мав місце ризик ліквідності за концентрацією активів та зобов'язань строком "понад рік".

Стан системи внутрішнього аудиту банку відповідає вимогам Положення про організацію внутрішнього аудиту в комерційних банках, затвердженого постановою Правління НБУ № 114 від 20.03.98р. Служба внутрішнього аудиту протягом 2001 року здійснювала свою діяльність згідно з затвердженим планом роботи.

Аудитором здійснено оцінку відповідності для цілей оподаткування даних звітності даним бухгалтерського обліку.

Аудитором за термін перевірки зібрано достатньо інформації, що дає дійсне уявлення про реальний стан активів і пасивів банку. Надані банком зведені балансовий звіт, звіт про прибутки та збитки, звіт про зміни у власному капіталі, звіт про рух грошових коштів відображають дійсне фінансове становище АКІБ "УкрСиббанк".

Аудитор підтверджує, що фінансова звітність в усіх суттєвих аспектах достовірно і повно подає фінансову інформацію про банк станом на 01 січня 2002 р., згідно з нормативами щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в Україні. Аудитор підтверджує зведений баланс станом на 01.01.2002р., звіт про прибутки та збитки на 2001р., звіт про зміни у власному капіталі, звіт про рух грошових коштів. В аналітичному обліку АКІБ "УкрСиббанк" адекватно відображено показники звітності та фінансового стану банку у 2001р., валюта зведеного балансу (форма № 1_КБ) станом на 01.01.2002р. складає - 2038313683,81 грн. (Два мільярди тридцять вісім мільйонів триста тринадцять тисяч шістсот вісімдесят три грн. 81 коп.). Аудитор вважає, що проведена аудиторська перевірка дає достатньо інформації для надання аудиторського висновку.

Аудитор вважає, що АКІБ "УкрСиббанк" можна видати позитивний висновок за результатами діяльності за період з 01.01.2001р. до 31.12.2001р.

Директор Аудиторської фірми "Пасив", Аудитор **Сєнько Т.П.**
Аудитор **Атрощенкова Н.І.**
(сертифікат аудитора серії "Б" № 000210, виданий за рішенням АПУ № 82 від 24.09.1999, чинний до 24.09.2003р.)

ДП «Меридіан ЛТД» (з 100 % іноземним капіталом) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.
р/р 26001326001 в АБ «Енергобанк» м. Києва МФО 300272, Код ЗКПО 24578850

Колективне науково-виробниче підприємство «Вакмаш», м. Київ, вул. Боженка, 11, корп. 7, ідентифікаційний код 19037075, рішенням Ради засновників, протокол № 3 від 20.05.2002 р., реорганізується в товариство з обмеженою відповідальністю «Вакмаш».

Хозяйственный суд Днепропетровской области Постановлением № Б24/218/01 признал Д. П. «Днепропетровского АОЗТ «Днепрдорстрой» Новомосковское ДСУ № 61 банкротом, код ОКПО 03449982, 51217, Днепропетровская обл. Новомосковский р-н, п. г. т. Мелиоративное. Открыта ликвидационная процедура. Ликвидационная комиссия: 49044, Днепропетровск, 44, а/я 2725.

Постановлением Хозяйственного суда Донецкой обл. от 27.03.2002 г. ДП «Допропольское Шахтостроительное Управление № 4» признано банкротом и в отношении него открыта ликвидационная процедура. Ликвидатором назначена арбитражный управляющий Смирнова Н. Н. Срок исполнения всех денежных обязательств банкрота считается наступившим.

Справки по телефону (0622) 55-15-24.

Арбітражний суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна,1 порушив справу за № 10/114 про банкрутство Відкритого Акціонерного Товариства «Полтавагаз» (36039, м. Полтава, вул. Енгельса, 2а, р/р 26007301220950 в Центральному відділенні Промінвестбанку м. Полтава, МФО 331069, код 03351912).

Розпорядником майна призначено Штепенка Є. О. ліцензія 047990 від 19.10.2001 р. видана Міністерством Економіки та з питань Європейської інтеграції України (36000, м. Полтава, Майдан Незалежності, 16, к. 18).

Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Постановлением хозяйственного суда Донецкой обл., (83048, г. Донецк, ул. Артема, 157) дело № 33/161Б ООО «Гормашсервис» (83048, г. Донецк, ул. Челюскинцев, 202а, ОКПО 23979417, р/с 26001980684 в ДОД УСБ г. Донецка) признано банкротом и открыта ликвидационная процедура.

Ликвидатором назначен Перцов Эдуард Юрьевич, лицензия № 047749, адрес: 83000, г. Донецк, пр. Комсомольский, д. 28, кв.94.

Господарським судом Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ,27, вул. Куйбишева, 1-а) постановою від 17.04.2002 р. у справі № Б 15/135/01 ППФ «Тавріда» (51413, м. Павлоград, вул. Будівельна, 26/46, Код 13463090) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначена Чорна Ніна Адамівна (ліцензія № 047846, адреса: 49600, м. Дніпропетровськ, вул. Набережна Леніна, 29-а, кімната 512).

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе,7) порушено справу № 80/10-261 про банкрутство Леонівського колективного сільськогосподарського підприємства «Світанок» (24621, с. Леонівка, Крижопільського району Вінницька область; ідент. код 1237974, п/р 2600831196 у Крижопільській філії Ощадбанку, МФО 302076).

Розпорядником майна призначено Міщишина М. О. ліцензія № 047756 від 01.10.2001 р. тел.(0432) 35-57-95.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Чемпіонат світу — іменини серця

Так вважає наставник національної збірної України Леонід БУРЯК, якого у четвер удосвіта я проводжав до аеропорту «Бориспіль». Звідти Леонід Йосипович вилетів до Барселони. Потім здолав ще 250 кілометрів гірськими шляхами. І вчора в Андоррі спостерігав товариський поєдинок збірної цієї країни з національною командою Вірменії. Як відомо, вірменські футболісти — наші перші суперники у відбірковому циклі Євро-2004. Це побачення відбудеться на полі суперника в перших числах вересня.

— Любонь, не обмежитесь переглядом тільки цього матчу? — запитав тренера української команди.

— Звичайно. Є великий план підготовки. Це не лише тренування, контрольні зустрічі і спостереження за кандидатами до збірної, які грають за кордоном, а й найретельніше вивчення суперників. Отож збиратимемо найширшу інформацію про вірменів, греків, іспанців та північних ірландців.

— Важко утриматися від запитань, які стосуються чемпіонату світу. Промайнув тиждень на світовому форумі в Кореї та Японії. Що сподобалося? Що ні?

— Це велике свято. І кожний матч під час його фінальної частини — яскрава подія. А ще — велика школа для тренерів, гравців, уболівальників. Ніби не зовсім вдало провели перші поєдинки французи і португальці, не такими переконливими, як дехто прагнув, були англійці. Але ніхто, гадаю, не сумнівається в силі і можливостях цих команд. Особисто на мене найкраще враження справили поєдинки Англія—Швеція, Бразилія—Туреччина. Відбувся, так би мовити, період знайомства, акліматизації. Тепер події щодня загострюватимуться, буде ще цікавіше.

— Шкода, напевно, що серед фіналістів відсутні такі гранди світового футболу, як Нідерланди, Норвегія, Чехія, Сербія та Чорногорія, Румунія, Шотландія, кілька збірних із Південної та Центральної Америки тощо?

— Ці країни, справді, не останні у світовому футболі. Знаєте, можна назбирати ще один склад фіналістів, враховуючи їхні титули і здобутки. Але відомо, що за минулі заслуги премій ніхто не виплачує. Лише позитивний результат надавав путівки на головні події чемпіонату-2002. І всі його учасники завоювали право виступати на ньому заслужено, в чесній спортивній боротьбі. Решта — емоції.

— А як, на вашу думку, виступала б у Кореї та Японії збірна України?

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

— Я не люблю говорити про абстрактні речі. Але якщо вже дуже треба, то, звичайно, спробую відповісти. Хотілося б вірити, що наша команда не була б відвертим аутсайдером. Фінальні турніри чемпіонатів світу надають учасникам особливої енергії та наснаги. Принаймні наші, враховуючи велику відповідальність помножену на певні вміння і кондиції, дуже старалися б зіграти гідно, не зганьбитися.

— Гру іспанської збірної, любонь, дивилися з особливим інтересом? Що можете сказати про неї?

— Іспанці прилетіли не з іншої планети. Вони — постійно на видноті. Тому знаємо про них не так уже й мало. Відомо також, що у нашій групі європейського відбіркового циклу вони фаворити, а не ми. І світовий чемпіонат вони почали впевнено. У словенців виграли з переконливим рахунком. Однак підопічним Сречко Катанця, котрі справили на мене дуже приємне враження, гадаю, елементарно не поталанило. Згадаймо хоча б епізод з призначенням в їх ворота сумнівного пенальті. Будьте впевнені, що штаб української збірної дуже уважно спостерігатиме за всіма виступами іспанців, аналізуватимемо побачене і зафіксоване з особливою прискіпливістю. Та, повірте, восени це буде вже інша команда. Адже все у футболі, як і в світі в цілому, змінюється, перебуває в постійному русі. І наша збірна, ось побачите, відрізнятиметься від тієї, яка грала товариські матчі.

— До речі, про контрольні поєдинки: у нас перед стартом в Євро-2004 залишився тільки один — з Іраном у серпні?

— Так. Більше зіграти немає можливості. Розраховуємо на сумлінність і працьовитість наших гравців. Основну підготовчу роботу вони мають провести у клубах. Повинні підвищити рівень гри і функціональну готовність до вересня кандидати з «Динамо» і «Шахтаря». Вони встигнуть зіграти цінні матчі на перших етапах Ліги чемпіонів. І це піде нам на користь...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: Леонід Буряк.

У ролі морських вовків

***Вітрильний спорт.** Цікава подія відбулася на Київському водосховищі на водноспортивній базі «Вітрильницької академії», де незабаром стартуватиме знаменита регата «Кубок Вадима Гетьмана». Отже, свої перегони на крейсерських яхтах провели журналісти.*

Як розповів прес-аташе «Кубка Вадима Гетьмана» Руслан Леоненко, на участь зголосилися понад сорок представників ЗМІ. Та лише дев'ятеро найсміливіших, яких не злякали п'ятибальний вітер та злива, мали можливість відчути себе справжніми морськими вовками, взявши участь у змаганнях.

Між іншим, яхти з журналістами очолювали відомі спортсмени — майстри міжнародного класу Максим Зінченко («Азарт»), Віктор Сидоренко («Дукат») та Родіон Лука («Флай»). Остання яхта спершу захопила лідерство. Це й не дивно, бо її керманич — перший у світовому рейтингу в олімпійському класі «фотинайнер». Та на другому колі везіння у вигляді попутного вітру поміхнулося вже яхті «Азарт», екіпаж якої, зрештою, і став переможцем. Радість успіху разом із професіоналами заслужено розділили Оксана Ольхіна з «Деловой недели» і Михайло Романцов з газети «Сегодня».

На другому місці — «Флай», на третьому — «Дукат».

Отож журналісти дістали чудову нагоду на власному досвіді дізнатися, від чого залежить перемога на «Кубку Гетьмана»: від якості яхти, професіоналізму екіпажу та дотримання правил.

Під час своєї регати (як уже згадувалося, проходила під зливою та за сильного вітру) журналісти та спортсмени стали значно ближчі одне одному. Адже не тільки перемога, а й виживання екіпажу залежали від злагоджених дій кожного його члена.

За словами однієї з учасниць перегонів, це був найкращий останній день весни в її житті. Журналісти змагалися за правилами чесної гри, і все було справжнім: яхти, судді, тривалий розбір протестів і навіть дипломи. До речі, такі самі отримують переможці «Кубка Вадима Гетьмана».

Подивитись на журналістські перегони приїхали партнери та спонсори регати «Кубок Вадима Гетьмана». Учасників привітали голова ради директорів Української міжбанківської валютної біржі Олег Андронов (генеральний спонсор регати), голова правління Райффайзен-банк Ігор Францкевич та голова правління фінансової групи ІСФП Юрій Власенко. Брифінг для журналістів провів Ігор Мітюков, екс-міністр фінансів, який цього року очолює оргкомітет регати «Кубок Вадима Гетьмана».

А до її старту залишилося вже обмаль часу. Нагадаю: захоплива подія відбудеться 21—24 червня на Київському водосховищі.

В. Б.

У НОМЕР

Чотири влучення в «десятку»

Легка атлетика. Мілан (Італія). Міжнародні змагання під егідою ІААФ. Перші місця посіли українські спортовці: Жанна Пінтусевич-Блок на дистанції 100 м (11,19), Антоніна Єфремова — 400 м (51,78) і у штовханні ядра Віта Павлиш — 20.02 та Юрій Білоног —20.37.

Корея—Японія: хроніка подій

Футбол. Чемпіонат світу-2002. Перший етап.

Група F. Кобе. Швеція—Нігерія. 2:1. Голи: Ларссон, 35, 62, з пенальті — Агахова, 27.

Саппоро. Аргентина—Англія. 0:1. Гол: Бекгем, 44, з пенальті.

	В	Н	П	М	О
Швеція	1	1	0	3—2	4
Англія	1	1	0	2—1	4
Аргентина	1	0	1	1—1	3
Нігерія	0	0	2	1—3	0

Один із найпринциповіших поєдинків першого етапу, що відбувся у столиці Зимової олімпіади-72, виправдав сподівання. Високий клас суперників, цікаві і змістовні дії.

У цій групі все вирішиться останнього ігрового дня (12 червня), коли зустрінуться: Швеція— Аргентина і Нігерія—Англія. Шведів та англійців влаштують навіть нічиї.

Група В. Чонджоу. Іспанія—Парагвай. 3:1. Голи: Морієнтес, 53, 69, Йєрро, 82, з пенальті — Пуйоль, 10, у власні ворота.

	В	Н	П	М	О
Іспанія	2	0	0	6—2	6
Парагвай	0	1	1	3—5	1
ПАР	0	1	0	2—2	1
Словенія	0	0	1	1—3	0

Спершу іспанці наробили собі клопоту, забивши м'яча у власні ворота. Але не знітилися, не кинулися відігруватися стрімголов, а діяли спокійно та цілеспрямовано. Зрештою, переконливо виграли, довівши перевагу в класі, і першими з учасників забронювали собі місце у 1/8 фіналу.

За окрайкою поля

Сьогодні на чемпіонаті відбудеться кілька дуже важливих матчів. Італійці в разі успіху в поєдинку з Хорватією можуть забезпечити собі достроковий вихід до 1/8. Бронзові призери попереднього турніру — хорвати, як відомо, програли стартовий матч мексиканцям — 0:1. А триразові чемпіони — італійці — переконливо перегрaли Еквадор — 2:0.

Філіпо Індзагі вважає, що це буде нелегке випробування для його команди. Адже поразка —катастрофа для Хорватії. Їй доведеться прощатися з чемпіонатом світу. «Якщо ми не виграємо, то останній поєдинок із Мексикою може перетворитися на вимотування нервів».

Наставник «скуадри адзурри» Джовані Трапаттоні згодний зі своїми підопічними. На його думку, хорвати зі шкіри пнутимуться, щоб довести свої аргументи й реабілітуватися в очах прихильників. Але італійці не збираються відсиджуватися в обороні. Навпаки — прагнутимуть гостро атакувати, відрядивши вперед Кристіана Вієрі і Філіпо Індзагі. А під ними гратиме небезпечний Франческо Тотті. Навіть оборонець Крістіан Пануччі перейде в середню лінію, замінивши там Кристіано Доні, який не справив враження своєю грою проти еквадорців.

Мало хто сумнівається в тому, що Бразилія не програє дебютантові чемпіонатів світу — Китаю. Щоправда, бразильці не дуже переконливо зіграли проти Туреччини і перемогли завдяки помилково призначеному пенальті. Але попри все — шанси китайців мізерні. Так вважає більшість. Хоча знаменитий наставник китайських футболістів — серб Бора Милутинович — уміє підносити сюрпризи.

А корейці, які в понеділок зіграють зі збірною США, розраховують на допомогу Будди. Вони сподіваються, що найбільша у світі статуя божества (висота — 30 метрів, споруджена 12 років тому в буддійському храмі, розташованому за 180 кілометрів на південь від Сеула) допоможе їм добитися успіху на чемпіонаті світу. Біля неї було проведено спеціальну релігійну церемонію.

Фото Рейтер.

На знімку: форвард донецького «Шахтаря» і збірної Нігерії Джуліус Агахова *(ліворуч)* забив м'яча у ворота команди Швеції.

ФОТО ЖЕСТ

Фото Юрія ПАВЛІВА.

Дівчата швидше вчаться відчувати, ніж хлопці думати.

Вольтер.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Люди раді літу, як бджоли цвіту

11 червня — Феодосії. Починають колоситися зернові. Ходить Федося й дивиться на колосся. Прийшла Федосія й дивиться, хто як сіяв.

14 червня — Харитона. Якщо йтиме дощ, то до кінця місяця, а коли сонячно, то на добрий налив колосся.

16 червня — Луки. Якщо йтиме дощ, то вродять гриби.

Прикмети червня

Ранковий туман у червні — на гожу днину.

Вечірня роса лягла рано — наступний день буде сонячний.

Тьмяніє сонячне проміння — чекай розкотистого грому.

У криниці вода змінила смак — на зміну погоди.

Багато комарів — врожай на ягоди, а мошки — на гриби.

Астрологічний прогноз

на 10—16 червня 2002 року

Головна подія цього тижня — затемнення Місяця 11 червня, вночі о 01:48. Зверніть особливу увагу на ідеї і думки, які настирливо приходитимуть у голову. Вони будуть значущими і можуть змінити ваше життя.

ОВЕН. У вас можуть з'явитися цікаві думки, пов'язані з поїздками, візитами, відрядженнями. Можливо, ідеї стосуватимуться пошуку необхідної інформації або здобуття знань. А якщо у цей час почнеться листування з кимось, то воно буде тривалим і матиме особливе значення.

ТЕЛЕЦЬ. На цьому тижні всі ваші думки будуть зосереджені на матеріальних цінностях, на придбанні чогось, на грошах й оцінці своїх достоїнств. Ідеї, що з`являтимуться в цей час, приведуть до змін у витратах і способі заробітку.

БЛИЗНЯТА. Ви розмірковуватимете над питанням свободи та незалежності. Можливо, з'явиться нова ідея, як і в чому себе проявити. Водночас вам буде важко підтримувати стосунки через зростаючу агресивність, реалізовуйте її у заняттях спортом.

РАК. Обставини можуть змусити вас усамітнитись і подумати про себе. Використайте цей час для відмови від зловживання чимось або позбавлення від шкідливих і набридлих звичок.

ЛЕВ. Ідеї, що спали на думку або запропоновані кимось, будуть пов'язані з участю у якійсь колективній або громадській діяльності. Ваша доросла дитина може піти з дому і почати самостійне життя. Або ж привести подружку чи приятеля, які можуть залишитися надовго.

ДІВА. Ви зможете сформулювати найбільш значущі цілі і знайдете способи їх досягнення. У цей час можна почати напружено працювати над реалізацією своєї кар'єри.

ТЕРЕЗИ. Всі думки, ідеї будуть спрямовані на обмірковування способів розширення перспектив. Можливо, ви заплануєте подорож, яка згодом справить сильне враження і приведе до зміни поглядів на спосіб життя.

СКОРПІОН. Це час, коли відбувається внутрішня психологічна трансформація, викликана переживаннями або стресом. При цьому може змінитися уявлення про свою сексуальність. Також можливо, що ви розмірковуватиме, як повернути борг або отримати назад свої гроші.

СТРІЛЕЦЬ. Думки будуть зайняті розв'язанням партнерських питань. Якщо ви у шлюбі або тісній співпраці з кимось, то ці стосунки повинні змінитися, інакше цілком можливо, що ви розлучитесь. Ті, хто живе у цивільному шлюбі, можуть його офіційно оформити.

КОЗЕРІГ. Почнете помічати, що у вас змінюється смак і необхідно продумати і внести зміни у свій щоденний раціон. Будете зосереджені на питаннях здоров'я, повсякденному розпорядку і зміні своїх звичок. Деякі можуть зважитися на ремонт будинку.

ВОДОЛІЙ. Ви можете зрозуміти, що хобі або уподобання — це дуже серйозно і важливо. На перший план може вийти кохання, стосунки з дітьми, дозвілля або питання про те, де і з ким провести відпустку.

РИБИ. Головною темою ваших роздумів і обговорень будуть відносини у сім'ї. Настав час змін і їх треба реалізувати. Ви можете здійснити переїзд, придбати або продати будинок. Можливо, треба замислитися над ставленням до батьків і щось змінити.

АПТЕКА НА СТОЛІ

Немає лікаря ліпшого за природу

Моя бабуся часто повторювала цю фразу. І постійно заварювала замість чаю якісь трави. Нині бабусі вже нема, але її поради бережуть мене від різних недуг.

Якщо заварювати чай із м'яти, то зникне задишка і болі в серці. А також нормалізується кров'яний тиск і поліпшиться травлення. М'ята також знімає стрес, допомагає в боротьбі з безсонням та нервовою слабкістю.

Ромашка дуже корисна людям, які страждають на алергію. Також вона знімає головний біль і має антисептичну дію. А от мелісу використовують для лікування різних серцевих захворювань, болю у шлунку та відкладення солей. Чай із чебрецю корисний у разі захворювання органів дихання і запалення слизової оболонки ротової порожнини. А траву святого Іоанна —звіробій — мають знати всі. Адже кращих противірусних та антигрибкових ліків просто не знайти!

Анастасія МЕЛЬНИЧУК.
Київ.

ЦЕ ЦІКАВО

Ви і квіти

Уявіть, і букети мають свої секрети.

Пам'ятайте, що мають стояти окремо примхливі троянди. Вони погано ладять з іншими квітами. Конвалії також не люблять сусідів. Травневий букет з нарцисів і тюльпанів довго не проживе. Зате бузок з тюльпанами добре уживеться в одній вазі.

Особливо мудрувати зі складанням букета із польових квітів не треба. Всі ці квіти між собою завжди сумісні. А якщо дорогою з дачі ваш букет трохи зів'яв, варто покласти його у холодну воду, і він швидко відновить свою свіжість.

Мал. Євгенії ВАСИЛЬЧЕНКО.

Галина ДРЕМАНОВА.
Горлівка
Донецької області.

МУДРІСТЬ

Чоловіки про чоловіків

«Чоловікам часто здається, що вони природні, тоді як насправді вони просто невиховані та грубі».

Франсуа де ЛАРОШФУКО.

«Мужності не існує, є лише гордість».

Джордж Бернард ШОУ.

«Чоловіки одружуються від утоми, жінки виходять заміж із цікавості. І ті й ті розчаровуються».

Оскар УАЙЛЬД.

«Чоловіки знають, що жінки мають перевагу над ними, і тому обирають слабких і найнеосвіченіших. Якби вони думали інакше, то не боялися б жінок, які знають стільки, скільки й вони самі».

Семюел ДЖОНСОН.

Пісенні нитки Гусарки

ТРАДИЦІЇ

Про надзвичайний талант майстрів килимарства запорізького села Гусарка відомо давно. Ще на початку XX століття Олександрівська земська управа, коли вивчила тутешнє ткацьке ремесло, виділила 200 карбованців на навчання кустарів новим технологіям у спеціалізованій школі Полтави. Вдячні селяни знання здобули, але не зрадили дідівській традиції човникового ткацтва з ручним перебором. І донині стукотять тут старовинні дерев'яні верстати, тягнеться з Гусарки в світ рукотворна килимова краса надзвичайно теплих, яскравих, веселих відтінків. Характерно, що ткалі спеціально тчуть не твори мистецтва, а ужиткові речі, серед яких зростають діти, зігрівають душу літні люди... На нещодавній виставці в столичному Українському домі, яка отримала найзахопленіші відгуки шанувальників і знавців, пролунало й таке визначення: неповторний пісенний орнамент.

В Гусарці дійсно співають. Живуть поруч з піснею. Тут є й народний ансамбль «Надвечір'я», і сільський музей. А ще — величезне бажання закріпити та передати нащадкам у спадок безцінний дар творчості. Ідею створення народної школи мистецтв підтримує чимало вихідців із села — членів запорізького земляцтва. Але, як правило, реально такі задуми втілюються лише за серйозної практичної підтримки. Багато років негласно опікувався задумами односельців генеральний директор Запорізького алюмінієвого комбінату, а нині — народний депутат України Іван Бастрига.

Під час виставки «Мистецтво села Гусарка» в Києві він зазначив, що як земля наша живиться чистими джерелами, так і народ український живий славними козацькими традиціями. Одна з таких традицій — міцні узи товариські. Це й стане запорукою того, що в наш прагматичний час не вичерпаються, не обірвуться пісенні нитки Гусарки.

Євгенія СЛАВНА.

Відповіді на кросворд, надрукований 1 червня

ПО ГОРИЗОНТАЛІ:
1. Балахон. 4. Манишка. 8. Синдром. 9. Пласт. 10. Банка. 11. Килик. 13. Гагара. 15. Армада. 18. Девіз. 19. Дієта. 20. Кошара. 23. Колапс. 25. Наука. 26. Шеляг. 29. Розетка. 30. Панагія.

ПО ВЕРТИКАЛІ:
2. Амплуа. 3. Хист. 5. Німб. 6. Каскад. 7. Юдоль. 11. Капітан. 12. Калівка. 13. Гашек. 14. Амеба. 16. Метол. 17. Аксис. 21. Оренда. 22. Буфет. 24. Проран. 27. Гріг. 28. Гавр.

Голос України
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 0311103. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій